EUGEN NICOLAE GÎSCĂ

EDITURA MUSATINII
SUCEAVA

SPIRITUL OMULUI
STUDIAT PRIN CLARVEDERE

CICLUL DE CĂRTI

ALCĂTUIREA ENERGETICĂ A OMULUI
STUDIATĂ PRIN CLARVEDERE DIRECTĂ

În culturile multor popoare există scrieri vechi, care ne spun cum zeii acestor popoare au creat spirite după chipul şi asemănarea lor. Aceste creații ale zeilor, fii şi fiicele lor s-au înmulțit şi au umplut pământul. Totodată există însă şi scrieri mult mai vechi decât aceste istorii ale creațiilor zeilor şi zeițelor care demult stăpâneau pământul.

Aceste scrieri foarte, foarte vechi, povestesc despre Dumnezeu pe care îl şi numesc Domnul zeilor. În aceste hrisoave se spune cum Dumnezeu a creat pe zei, după chipul şi asemănarea Lui. O parte din aceşti zei s-au despărțit de Dumnezeu din motive diferite. Însă ei nu învățaseră încă de la Dumnezeu ştiința nemuririi. Astfel, creațiile zeilor, lumile lor, regatele lor, fii şi fiicele lor şi chiar zeii înşişi au început să îmbătrânească şi să moară. Pentru a stopa acest proces sau pentru a-l încetini, ei au început războaie crunte prin care îşi deposedau semenii de putere şi sileau pe fiii şi fiicele lor să li se închine. Astfel, zeii victorioşi se hrăneau cu energiile tuturor supuşilor din măreţele lor temple, în zilele de rugăciune şi în toate zilele pe care aceşti supuşi ajungeau să le trăiască.

*

În această carte intitulată „Ce este spiritul?" vom vorbi pe larg despre cine este Dumnezeu, cine sunt zeii, cine sunt oamenii. Tot în această carte vom discuta despre îngeri şi spiritele naturii, frații şi ajutoarele noastre întru desăvârşirea noastră. Totodată vom răspunde în acest ciclu de cărți „Omul şi arta de a lumina", la câteva din întrebările ce chinuie mintea omului ziua ori noaptea, când omul se aşează în pat, sărac ori bogat, pentru a deschide porțile visurilor.

*

Venirea unui om pe lume este un eveniment cosmic şi totodată este încă o dovadă a puterii dumnezeieşti şi a minunilor pe care El le săvârşeşte neîncetat. La naştere omul care vine din alte lumi animă corpul fizic şi învață cum să se exprime prin gând, vorbă şi faptă, în lumină sau în întuneric, în trei mari situații: relațiile de familie, relațiile sociale şi relația cu Dumnezeu. Când omul are gânduri bune, cuvinte bune şi purtări bune, el rămâne în lumină, adică în armonie cu familia, cu semenii săi din afara familiei şi cu Dumnezeu care îl face să prospere şi să fie fericit.

Când omul are gânduri rele, cuvinte rele şi purtări rele, el rămâne în întuneric, adică în dizarmonie cu familia, cu semenii săi şi cu Dumnezeu pe care nu îl înțelege. În urma lui, în acest om sporeşte răutatea acolo unde ea este, în loc să o micşoreze, iar în locurile unde nu există răutate, acest fel de om o crează şi o întreține. Astfel de oameni trăiesc o viață în întuneric, fără pace, linişte şi armonie, fără fericire şi bucurii. Încă de la naştere omul îşi formează şi îşi înfăşoară corpul cu straturi de energii. Toate la un loc poartă numele de aura umană. Prin ea corpul fizic percepe gândurile semenilor, purtările şi cuvintele lor în trupurile fizice. Tot prin aură, corpul fizic percepe gândurile, cuvintele şi purtările lumii vegetale şi animale. Totodată omul percepe cele cinci elemente, dar şi binele şi răul, percepția lor însemnând întuneric sau lumină.

Atunci când omul pleacă din această lume el îşi lasă corpul fizic şi aura corpului fizic în lumea care l-a ospețit pentru un timp. În această lume, odată cu acest corp şi aură, omul îşi lasă şi plata sa pentru ospețirea sa cu minunatele bunătăți ale lumii acesteia.

Unii oameni care apreciază lumea care i-a găzduit lasă plată de lumină, iar alții lasă plată de întuneric. Corpurile lăsate în urmă de oameni şi aurele acestora sporesc cu lumina sau cu întunericul lor lumea materială. Deci unii oameni îşi lasă trupul şi aura luminoase pe pământ iar alții îşi lasă la plecarea lor din această lume trupuri şi aure întunecate.

Cuprins:

Desene:

NOȚIUNI DESPRE CLARVEDERE

Putem afirma că omul are nenumărate puteri, sădite demult, demult de către Dumnezeu în el. Când vine în această lume, omului îi sunt oprite multe din aceste puteri. Când însă inima omului este cercetată din ceruri, iar în ea este găsită mare parte de bunătate şi dorință de ajutor pentru semeni şi lume în general, în sufletul omului se creează dispoziții sufleteşti care slobozesc rând pe rând, puterile sufletului creat după chipul şi asemănarea lui Dumnezeu.

Una din puterile dumnezeieşti este clarvederea. Clarvederea este capacitatea omului de a observa şi de a studia alcătuirea totală a ceea ce înseamnă azi omul şi anume: spiritul, duhul, sufletul, aura umană şi plasele mesianice.Totodată omul care studiază toate acestea în stare de veghe prin trupul fizic şi simțurile sale poate observa şi studia ființele ce ajută pe om, îngerii şi spiritele naturii precum şi ființe umane desăvârşite (sfinții) care ajută pe om..

Există în lumea materială locuri unde lumile se întâlnesc şi comunică între ele. În aceste locuri au fost construite lăcaşuri minunate unde se poate viziona trecutul tuturor lumilor, precum şi trecutul tuturor ființelor din momentul creării lor şi până astăzi.

Acestea sunt cunoscute în cărţile de specialitate sub numele de „cronicile akasha". În aceste locuri se pot viziona şi învăţa: istoria tuturor lumilor de dinaintea lumii spiritului, istoria lumii spiritelor, istoria lumii duhurilor, istoria lumii sufletelor, istoria lumii trupurilor fizice, istoria lumii aurice, istoria lumilor create deja de Dumnezeu după lumile acestea.

Trebuie specificat că există în afară de aceste locuri create de Dumnezeu şi locuri similare create de zei în care sunt informaţii despre istoria lumilor şi regatelor lor începând de la crearea lor şi până azi. În aceste locuri înveţi despre fiii şi fiicele zeilor, despre copiii acestor fii şi fiice, precum şi despre copiii pe care ei toţi i-au avut cu fiinţe îngereşti şi spirite ale naturii care le slujeau lor.

ALCĂTUIREA OMULUI

Aminteam în cele de mai sus că omul are următoarea alcătuire din punct de vedere energetic:

- spiritul omului
- duhul omului
- sufletul omului
- corpul fizic al omului
- aura omului
- plasele mesianice
- viitorul corp

Prin clarvedere, în urma studiului efectuat pe toate categoriile de oameni, se remarcă vechimea foarte mare a structurii energetice numită spirit.

Urmărind peregrinarea omului prin lumile lui Dumnezeu, am văzut că aura umană şi trupul fizic găzduiesc celelalte structuri pentru câțiva zeci de ani, atât cât omul trăieşte în lumea fizică.

Am observat că sufletul este o exprimare de viață a duhului în trupul fizic. Am mai observat că însuşi duhul este o exprimare pentru un timp mult mai mare a spiritului. Şi iarăşi am văzut că şi spiritul este o exprimare a tot ce a fost omul înainte să fie spirit. Pentru a avea o perspectivă mai clară a acestui proces să ne gândim de pildă la un om care se califică în meseria de medic. După zece ani de studiu el îmbracă halatul de medic specialist. După aceasta se mai califică în alte patru meserii în care devine specialist. Tot aşa s-a întâmplat şi cu omul înainte să fie spirit. Apoi putem spune că s-a „specializat" în a fi spirit. Peste mii de miliarde de ani a îmbrăcat duhul şi încearcă să se „specializeze" în această formă. Pentru aceasta el este silit să se disciplineze prin suflet în trupul fizic şi prin aura trupului fizic.

CE A FOST OMUL ÎNAINTE SĂ FIE SPIRIT

Înainte ca omul să fie spirit el a trăit şi s-a desăvârşit în nenumărate forme. În fiecare formă de dinainte să fie spirit el a trăit în lumi specifice fiecărei forme pe care o lua. În fiecare lume i-a luat să zicem mii de miliarde de ani să se desăvârşească în forma respectivă. După ce era desăvârşit, Dumnezeu îl trecea în altă lume construită de El, unde îl ajuta să se desăvârşească în forma şi trupul specific acelei lumi. În cele din urmă Dumnezeu a creat lumea spiritelor şi trupul numit

spirit în care au fost aduşi toţi cei ce ajunseseră să se desăvârşească în lumile şi în trupurile pe care le-au avut până să vină în lumea spiritelor şi în trupul de spirit. În toate aceste lumi omul a luat trupuri diferite, specifice fiecărei lumi ca să se desăvârşească. Putem afirma că fiecare om are înscrisă în locurile cu „cronici akasha,” istoria proprie care ne arată experienţele trăite şi căile alese de el pentru desăvârşire.

Tot acolo se găsesc înscrise, precum spuneam şi informaţii ce privesc istoria lumii spiritelor. În ea se vede calea prin care omul s-a desăvârşit în trupul de spirit. Înainte însă, găsim necesar să precizăm că fiecare spirit s-a desăvârşit în funcţie de liberul lui arbitru. Adică unele spirite s-au desăvârşit mai devreme, iar altele mai târziu. Primii au rămas alături de Dumnezeu mereu.

LOCURILE UNDE EXISTĂ „CRONICILE AKASHA” ALE LUI DUMNEZEU

Pentru început trebuie subliniat faptul că orice aşezare omenească mică ori mare, are la marginea ei dinspre răsărit, unul sau chiar mai multe astfel de locuri cu „cronici akasha”. Pentru a ajunge acolo, un clarvăzător trebuie mai întâi să se activeze iar apoi să meargă în locul amintit. De la depărtare încă, se poate observa o sferă deosebit de luminoasă, care nu răneşte şi nu îţi oboseşte ochii. Acea sferă arată, pe măsură ce te apropii de ea, ca o alcătuire de patru sfere diferite care se află una în alta. Toate sferele sunt egale, şi se deosebesc total una de cealaltă. Mărimea lor este de aproximativ o sută de metri în diametru.

Prima sferă este sfera gândurilor bune ale lui Dumnezeu. Ea emite continuu gândurile prin care un om se poate desăvârşi şi pe care trebuie să le trimită în toate viețile sale către familie, către semenii săi, către lumea vegetală, către lumea animală, către cele cinci elemente şi către Dumnezeu. Totodată acea sferă emite gândurile pe care un om trebuie să le trimită celor care se poartă rău cu el, pentru a micşora şi sfârşi răul dintre ei. Fiecare energie de gând ce iese din această sferă emite minunate lumini de diferite culori, sunete plăcute cu ecouri nesfârşite şi parfumuri ce se aseamană cu parfumurile tuturor florilor cunoscute din lumea oamenilor (trandafiri, crini, violete, flori de câmp, etc.)

A doua sferă este sfera cuvintelor bune ale lui Dumnezeu. Această sferă emite continuu, cuvintele prin care un om se poate desăvârşi, şi pe care omul trebuie să le pronunțe în toate viețile sale către familia sa, către semenii săi, către lumea vegetală, către lumea animală, către cele cinci elemente şi către Dumnezeu. În acelaşi timp această sferă emite cuvintele pe care orice om trebuie să le trimită celor răi cu el pentru a micşora răul dintre ei si pentru a sădi lumina cuvintelor bune, care distruge orice răutate ce apare între oameni. Fiecare energie de sunet, fiecare cuvânt al lui Dumnezeu ce iese din această sferă, mângâie, bucură şi umple de fericire si lumină inima clarvăzătorului şi inima fiecărui suflet ce vorbeşte sincer cu Dumnezeu. Unele cuvinte sunt minunate şoapte ca cele spuse de mama sau de cei dragi ori de ființa care ne iubeşte şi alături de care ne însoțim în această lume trecătoare. Alte sunete sunt cuvinte asemănătoare cu susurul izvoarelor, altele sunt ca

adierea blândă de vânt, ca frunzele ce foşnesc uşor în pădure, ca ploaia liniştită ori ca sunetul norilor înainte de ploaie ori de ninsoare.

A treia sferă este sfera purtărilor bune ale lui Dumnezeu. Această sferă emite continuu, nesfârşite feluri de purtări ale trupului prin care un om se poate desăvârşi. Tot din această sferă ți se arată lămurit feluritele purtări pe care omul trebuie să le săvârşească în toate viețile sale în familia sa, către semenii săi, către lumea animală, către lumea vegetală, către cele cinci elemente şi către Dumnezeu. Totodată sfera purtărilor bune ale lui Dumnezeu îți arată purtările corpului pe care omul trebuie să le aibă cu cei care se poartă rău cu el pentru a micşora răutatea dintre ei şi pentru a sădi sămânța luminoasă a purtărilor bune, care pot distruge orice purtare rea ce apare între oameni. Această sferă emite nesfârşite nuanțe de energie deosebit de luminoase, blânde, plăcut melodioase şi deosebit de parfumate. Aceste energii te învăluie plăcut ca o îmbrățişare a lui Dumnezeu, ca îmbrățişarea mamei ori ca îmbrățişarea îndelung iubitoare a ființei iubite, pentru că Dumnezeu se exprimă prin toți aceştia. Această sferă poate fi numită fără doar şi poate sfera iubirii infinite, exprimată prin trup. Ea îți conferă totodată cunoaşterea infinită. Prin ea Dumnezeu îi arată omului că mila lui este mai mare decât judecata lui față de om.

A patra sferă este sfera de lumină a lui Dumnezeu.

Se poate afirma ca sfera gândurilor lui Dumnezeu îți dezvăluie minunata „Artă de a gândi” a lui Dumnezeu. Această ştiință dumnezeiască este calea nemuririi gândului.

Prin a doua sferă ți se dezvăluie „Arta de a vorbi a lui Dumnezeu” care este calea nemuririi prin cuvântul lui Dumnezeu.

A treia sferă îți împărtăşeşte dumnezeiasca „Artă de a te purta” care este calea nemuririi prin purtarea trupului, sfințenia.

Sfera de lumină a lui Dumnezeu îți dezvăluie „Arta de a lumina” a lui Dumnezeu. Lumina lui Dumnezeu este izvorul şi calea nemuririi gândului, cuvântului şi purtării tuturor ființelor ce o practică. O putem numi „calea spre tinerețe fără bătrânețe, şi viață fără de moarte”. Un om ajunge pe calea desăvârşirii numai practicând „Arta de a lumina” care este ştiința lui Dumnezeu. Cei care sunt „ucenicii” lui Dumnezeu sunt învătați de El cum să aplice această ştiință în relațiile lor cu familia, cu semenii lor, cu lumea vegetală, cu lumea animală şi cu Dumnezeu însuşi. Toate ființele care se îndreaptă spre alte ştiințe, nu au făcut încă de la începuturi decât să se depărteze de Dumnezeu şi de ştiința lui. Sfera de lumină a lui Dumnezeu se vede ca un astru strălucitor argintiu cu sclipiri aurii ce emite nesfârşite curcubee minunate la privit, cu sunete şi parfumuri nelumeşti. Această sferă de lumină a lui Dumnezeu se măreşte în anumite timpuri încât se face mai mare înăuntrul ei decât toate lumile create de Dumnezeu. În mijlocul ei există pomi minunați la privit şi parfumați. În aceşti pomi sunt fructele luminii lui Dumnezeu. Din timp în timp sufletele alese de Dumnezeu sunt chemate acolo. Sunt aşa de multe încât de la mare depărtare sunt ca apele care curg. Dumnezeu le dă la fiecare să mănânce din acei pomi, fructe de lumină. Această sferă de lumină deşi se măreşte foarte mult pe dinăuntru, pe dinafară rămâne la fel, adică o sută de paşi în diametru. Atunci când nu se țin aceste ceremonii minunate în care omul mănâncă

din pomul vieții fără de sfârşit, în interiorul acestor patru sfere se găseşte „locul cu cronicile akashe” ale lui Dumnezeu. Deşi privit din afară pare un loc mic, înăuntru este nemărginit. Aici nu există cer si pământ. Toate câte există sunt construite din energiile celor patru sfere, adică din gândurile, cuvintele, purtările şi lumina dumnezeiască. Locul este luminat de lumina lui Dumnezeu. În mijlocul acestui loc este o construcție maiestuos întocmită. De pretutindeni pleacă drumuri de apă care sunt gândurile bune ale lui Dumnezeu. Pe acest drum păşeşti fără să te adânceşti în apă. Toate drumurile duc la construcție. Treptele construcției sunt în număr de patru: prima este construită din apă în care nu te afunzi şi care nu se abate şi nu se împrăştie pentru că este gândul bun a lui Dumnezeu. A doua treaptă este construită din gheață care nu se topeşte deoarece este cuvântul neschimbat al lui Dumnezeu. Atingerea ei este caldă şi plăcută. A treia treaptă este făcută din foc care nu te arde şi nu se împrăştie deoarece este purtarea bună a lui Dumnezeu. A patra treaptă este făcută din curcubee de lumini ale celor trei trepte. Lumina ei este foarte intensă şi blândă totodată. În ea este ştiința lui Dumnezeu care îți dă viața veşnică. Construcția se vede ca două pătrate cu latura de o sută de paşi. Podeaua este apă pe care mergi şi nu te afunzi iar tavanul este din curcubee de lumini minunate, precum cerul înstelat. Atât podeaua cât şi tavanul sunt susținute de stâlpi ca de foc şi fulgere care nu se împrăştie şi care nu te vatămă în vreun fel. Totuşi aceşti stâlpi par să nu atingă podeaua şi tavanul pentru că între ei, podea şi tavan este loc mare. Nu se văd ziduri pe dinafară. Când pătrunzi în această splendidă construcție, între stâlpi sunt închipuiri(formațiuni) de lumini ca ceturile multicolore. Fiecare dintre aceste ziduri sunt mărginite

de doi stâlpi. În fiecare din aceste ziduri este istoria omului în fiecare din lumile unde a avut un trup specific lumii respective şi în care s-a desăvârşit umblând cu Dumnezeu. Când atingi cu mâna aceşti pereți, mâna pătrunde în perete ca într-o apă răcoritoare. Toată încăperea se umple cu istoria pe care doreşti să o vizionezi şi care iese din acel perete. Tot în această aşezare din lumini poți vedea istoria lumii spiritului, istoria lumii duhului, istoria lumii sufletului, istoria lumii trupului, istoria lumii aurice precum şi istoriile lumilor următoare. Acolo sunt oamenii care s-au desăvârşit în formă de corp şi au fost duşi în alte lumi unde li s-au făcut corpuri specifice acelor lumi şi unde s-au desăvârşit alături de Dumnezeu care este în toate lumile în acelaşi timp. Aceste locuri ce conțin „cronicile akashe" ale lui Dumnezeu nu sunt accesibile decât sufletelor care îl urmează pe Dumnezeu în gânduri, vorbe şi purtări. O ființă nu poate intra în aceste locuri dacă adoptă alt învățător care are altă învățătură, fie el zeu, înger, spirit al naturii, om sau ghid spiritual.

Istoria lumii spiritului şi a formei spirituale (trupul sferic) este o istorie care a durat în timpul măsurat de noi în această lume mii de mii de miliarde de ani. Fiecare ciclu (sau clasă) de oameni se formează şi în acest moment, în această şcoală minunată a lui Dumnezeu unde este învățat să se desăvârşească în trup de spirit, în lumea spiritului, pentru ca apoi să fie adus să se desăvârşească în lumea următoare, cea a duhului şi în trupul următor şi anume în trupul de duh. Toate spiritele trebuie să urmeze o regulă cosmică. Această regulă cosmică spune că spiritul nedesăvârşit nu trebuie să intre niciodată în lumea următoare şi nici în trupul următor.

ISTORIA LUMILOR

Dacă cineva se întreabă ce face tot timpul Dumnezeu, poate afla multe răspunsuri. Poate că un răspuns oarecum complet, constă în faptul că El crează încontinuu lumi cu îngeri şi spirite ale naturii şi trupuri specifice acelor lumi. Apoi îl aduce pe om după El prin fiecare din aceste lumi şi în toate trupurile specifice acestor lumi. Înaintea lumii formelor au fost lumile fără formă construite din energii Dumnezeieşti diferite. Trebuie spus faptul că şi lumile fără formă create de Dumnezeu sunt nesfârşite. În toate aceste lumi, Dumnezeu l-a atras pe om după El pentru a-l desăvârşi în fiecare lume fără formă, în parte. După aceea Dumnezeu a creat prima lume a formei cu primul corp ce avea o anumită formă. Între toate aceste lumi Dumnezeu a creat drumuri de gând, drumuri de sunet, drumuri de purtare(miros) şi drumuri de lumină. Aceste drumuri, leagă toate lumile create de Dumnezeu între ele. La capetele acestor lumi există uşi sau portaluri de gând, sunet, purtare(miros) şi lumină. Totuşi s-a remarcat faptul că Dumnezeu a creat toate aceste lumi una în alta. Dintr-o lume nu se poate vedea altă lume decât de cei ce au trezită puterea de a le vedea. Dintr-o lume în cealaltă lume nu se poate intra decât pe drumurile create de Dumnezeu adică prin portalurile acelor lumi. Astfel există miliarde de lumi înaintea lumii spiritului. Dumnezeu a creat urmatoarele lumi şi anume lumea duhului, lumea sufletului, lumea corpului material precum şi următoarele lumi. În fiecare din aceste lumi omul are şi va avea mereu corpul specific lumilor respective. Trei din următoarele lumi după lumea noastră se numesc Paltai, Trafmai şi Aranfandan. Acolo se află deja oameni dintre noi care s-au desăvârşit în trupul de

formă umană. Acolo Dumnezeu îi învață să se desăvârşească în corpurile specifice lumilor respective (vezi desen 1).

Odată, demult, primul om a fost adus de către Dumnezeu în lumea spiritului. După acest prim om, Dumnezeu a adus nenumărați oameni. Dumnezeu a avut din începuturi un Plan cu omul. Planul lui Dumnezeu cu omul este ca omul să se desăvârşească în Dumnezeu. Aceasta înseamnă că omul trebuie să învețe de la Dumnezeu ştiința creării prin gând, cuvânt şi gesturi ale trupului precum şi ştiința de a păstra nemuritor tot ce învață de la Dumnezeu să creeze.

ISTORIA LUMII SPIRITULUI

Toate lumile lui Dumnezeu create de El în scopul de a aduce pe om să se desăvârşească, vom conveni să le numim lumile şcoală ale lui Dumnezeu. O astfel de lume şcoală este şi lumea spiritului care este obiectul nostru de discuție. Când omul se desparte de Dumnezeu şi alege să se poarte „de capul lui" Dumnezeu crează o alta lume. Pe această lume vom conveni să o numim lumea de îndreptare. Lumea spiritului are şi ea „anexată" o astfel de lume. În această lume vin toți „fii rătăcitori ai lui Dumnezeu" să îşi învețe greşelile de gând, cuvânt şi purtare pentru ca să se poată reîntoarce în lumea şcoală a lui Dumnezeu alături de care să îşi continue învățătura spre desăvârşirea lor în lumea şi în forma respectivă, cea de spirit. Separat de lumea şcoală a spiritului şi separat de lumea de îndreptare a spiritului există şi Lumea lui Dumnezeu. Această lume este numită în celelalte lumi „Împarația lui Dumnezeu". Împărăția lui Dumnezeu spirit este o lume

preafrumoasă, preacurată şi prealuminată. În împărăția lui Dumnezeu nu au acces decât spiritele desăvârşite, deoarece în această lume sunt doar gânduri, cuvinte şi purtări desăvârşite, luminoase şi fără de sfârşit.

Desăvârşirea unui spirit înseamnă că spiritul învață în lumea şcoală a spiritului cum să gândească, să vorbească şi să se poarte desăvârşit, adică în lumină, în trei mari împrejurări şi anume în relația cu familia, în relația cu semenii lui de spirit, în relația cu lumea animală şi vegetală, în relația sa cu cele cinci elemente şi în relația cu Dumnezeu. Abia apoi, spiritul învață să îşi creeze propriul corp spiritual nemuritor şi propria sa lume cu creațiile ei nemuritoare. Acel spirit odată ajuns la acest nivel înapoiază trupul spiritual „împrumutat” de Dumnezeu pe care l-a purtat în lumea şcoală a spiritului. Un astfel de spirit se mută în lumea sa personală. Această lume a unui spirit desăvârşit se numeşte lumea luminată de el, lumea sa personală. Din aceste lumi luminate, spiritele pot vizita pe Dumnezeu în „Împarația lui Dumnezeu”. Acolo, în acea lume prealuminată nu există decât Dumnezeu spirit şi oamenii spirit desăvârşiți. Totul acolo este nemurire, bucurie şi fericire fără seamăn. Belşugul este pretutindeni. Oamenii spirit desăvârşiți pot să fie în acelaşi timp şi în lumile lor luminate (personale) şi în „Împărăția lui Dumnezeu spirit”. Această putere dumnezeiască se numeşte aseietate. Astfel când vorbim de omul spirit şi de trupul de spirit al omului, îl putem asocia cu toate lumile prin care trece el în drumul său pentru desăvârşire, şi anume :

- Lumea şcoală a lui Dumnezeu pentru spirite sau lumea spiritelor;
- Lumea de îndreptare a spiritelor;
- Lumile luminate ale spiritelor;

- Împărăția lui Dumnezeu spirit.

CREAREA LUMII ŞCOALĂ A SPIRITELOR

Când Dumnezeu a creat lumea şcoală a spiritelor, trupul Său de spirit şi Împărăția Sa erau deja create. Toate acestea Dumnezeu le-a creat prin gândul Său, prin cuvântul Său şi prin gesturile trupului Său. La urmă Dumnezeu le-a luminat cu lumina Sa ce provine din gândurile, cuvintele şi gesturile sale nemuritoare. Astfel toate se mențin de atunci, pururea nemuritoare.

După aceea Dumnezeu spirit a creat lumea spiritelor după chipul şi asemănarea Împărăției Lui. A creat cele cinci elemente, cerurile şi pământul, apele şi munții, lumea animală şi lumea vegetală. Apoi Dumnezeu a luat energie de gând, energie de cuvânt şi energie de mişcare(miros) şi a întocmit corp după chipul şi asemănarea lumii spiritelor. A suflat peste acest corp suflarea sa de lumină nemuritoare şi l-a numit suflet al creației. Ființele create de El în acest fel au fost fără număr. Noi suntem învățați să numim aceste ființe, spirite ale naturii. Timpuri nesfârşite, Dumnezeu a învățat aceste spirite ale naturii ştiința deosebită de a îngriji creația lui Dumnezeu. Astfel spiritele naturii de gând, de cuvânt, de mişcare (miros) şi de lumină trăiau în armonie cu ele însele şi cu Dumnezeu. Se poate afirma că spiritele naturii erau unul în altul, şi toate erau în Dumnezeu deoarece cu toții aveau aceleaşi gânduri, aceleaşi cuvinte şi aceleaşi purtări luminoase, adică nemuritoare. Spiritele naturii puteau să fie în acelaşi timp şi în corp de spirit împreună, alături

de Dumnezeu, dar şi în fiecare celulă a creaţiei lumii spiritului. Existau astfel într-o apă miliarde de spirite ale apei, în foc miliarde de spirite ale focului, în pământ şi în ceruri miliarde de spirite ale pământului şi ale cerului, în plante şi în animale miliarde de spirite ale plantelor şi animalelor. Această putere dumnezeiască se numeşte aseietate a spiritelor naturii. În creaţia lui Dumnezeu, şi în lumea şcoală a spiritelor era lumină, bucurie şi armonie. Fericirea plutea pretutindeni. Spiritele naturii au învăţat de la Dumnezeu cum să îşi construiască regatele lor personale. Aceste lumi luminate de spiritele naturii sunt lumi minunate construite din pământ, apă, ploaie, ninsoare, zăpadă, nori, foc, fulger, aer, munţi, păduri şi plante.

După desăvârşirea spiritelor naturii care a durat foarte mult după modul nostru de a percepe timpul, Dumnezeu a creat spiritele formelor. Acestea toate sunt cunoscute sub denumirea de spirite ale formei sau îngeri. Putem să vorbim despre îngerii spirit din două perspective.

Prima perspectivă ar consta în faptul că Dumnezeu a creat o categorie aparte de îngeri spirit pe care vom conveni să-i numim îngeri ai temeliei lumii şcoală a spiritelor. Aceşti îngeri foarte puternici, sunt îngerii păzitori ai lumii şcoală a spiritelor lui Dumnezeu. Ei au atribuţiuni specifice fiecărei funcţii date lor de Dumnezeu. Putem afirma însă că principalul lor atribut este de a nu lăsa oameni, îngeri ori spirite ale naturii nedesăvârşite (rele) să pătrundă din lumile de dinaintea lumii spiritului în lumea spiritului şcoală a lui Dumnezeu. Astfel primii 12 îngeri spirit fără formă au următoarele sarcini şi anume:

Să păzească gândurile, cuvintele, purtările şi lumina oamenilor spirit din lumea şcoală a spiritului în relațiile omului spirit cu familia, cu semenii şi cu Dumnezeu spirit.

Următorii 8 îngeri fără formă ai temeliei lumii spiritelor au sarcina să păzească gândurile, cuvintele, purtările şi lumina spiritelor naturii şi a îngerilor din lumea spiritelor.

Ultimul înger fără formă preaputernic, al temelieii lumii spiritelor are sarcina de a-i ajuta în anumite momente grele pe cei 20 de îngeri ai temeliei aflați în ocrotirea sa. Acest înger preaputernic al temeliei lumii spiritelor, este numit în lumea spiritelor „purtătorul de lumină" al lui Dumnezeu spirit.

Acesti îngeri ai temeliei lumii spiritelor, au fost creați din gândurile, cuvintele, purtările şi lumina lumii spiritelor, din trupurile alcătuite din gând, cuvânt, purtare şi lumină ale creației spiritelor naturii şi îngerilor din lumea spiritelor.

Cea de-a doua perspectivă din care putem vorbi de îngeri este aceea a îngerilor formei ce au trup de spirit şi care îndeplinesc funcțiuni diferite în interiorul lumii spiritelor. Dumnezeu a luat energii de gând, energii de cuvânt, energii de purtare şi energii de lumină din toata creația Lui de până în momentul creării îngerilor formei. Cu aceste energii, Dumnezeu a creat trupuri îngereşti şi le-a animat cu suflarea spiritului său. Numărul îngerilor spirit este nesfârşit. El a umblat împreună cu îngerii spirit şi i-a învățat minunata artă dumnezeiască de a îngriji şi de a ocroti creația Sa minunată şi de a îngriji totodată de frații lor spiritele naturii. Toți îngerii s-au desăvârşit în umblarea şi învățarea lor cu Dumnezeu. Şi îngerii au ajuns să fie desăvârşiți precum spiritele naturii. Peste tot plutea fericirea, bucuria şi armonia pentru că toți împreună aveau aceleaşi

gânduri, cuvinte, purtări şi lumină ca Dumnezeu. Astfel toți erau unii în alții, Dumnezeu era în toți şi toți erau în Dumnezeu.

Timpuri îndelungate Dumnezeu a umblat cu spiritele naturi şi cu îngerii săi şi au pregătit împreună aducerea fiecărui om care se desăvârşea în lumea de dinaintea lumii şcoală a spiritelor. Dumnezeu a alcătuit un plan cu omul pe care avea de gând să îl cheme în minunata lume şcoală a spiritelor pe care El o întemeiase. Planul lui Dumnezeu cu omul consta în desăvârşirea omului prin gând, cuvânt, purtare şi lumină şi pregătirea omului desăvârşit pentru trecerea sa în următoarea lume şcoală care era lumea şcoală a duhurilor lui Dumnezeu. Acolo, în acea lume, omul spirit urma să se desăvârşească în trupul de duh, pentru ca apoi să fie atras de Dumnezeu în alte lumi unde să aibă trupuri specifice fiecărei lumi în parte, şi să se desăvârşească prin gând, cuvânt, purtare şi lumină, care este viața veşnică a gândurilor, cuvintelor şi purtărilor omului. Şi Dumnezeu a adus pe om în lumea şcoală a spiritelor, de dinaintea lumii spiritelor unde se desăvârşise. În ceruri şi pe pământul lumii spiritelor este mare bucurie deoarece în curând îngerii şi spiritele naturii vor avea frați cu chip domnesc de care să îngrijească, pe care să-i iubească cu iubirea lor prea mare, şi pe care să-i învețe să fie luminoşi în gând, cuvânt şi purtare precum Domnul lor. Acest moment a fost, este şi va fi etern un eveniment cosmic continuu, deoarece aşa cum arătam anterior, va avea iar şi iar oameni care vor învăța desăvârşirea. Toți îngerii lui Dumnezeu şi toate spiritele naturii, copiii Săi luminoşi sunt de față mereu şi se minunează să vadă pe Domnul lor la lucru. Cu toții vorbesc între ei, se bucură şi se veselesc. Fericirea din ființele lor pluteşte pretutindeni. Toată creația

cântă lui Dumnezeu cântări minunate. Totul este dumnezeiesc de luminos, iar frumusețea evenimentului este preafrumoasă.

Domnul şi Împăratul luminii face un semn către îngerii temeliei care deschid calea. El cheamă pe om cu cuvinte dumnezeieşti. Primul om străbate oceanul de energie de gând, cuvânt, purtare şi lumină dumnezeiască. Acest drum l-ar face omul în mii şi mii de miliarde de ani, dar Dumnezeu face un semn şi omul ajunge într-o clipită. Zeci de mii de sclipiri mici ca macul şi strălucitoare ca stelele de pe cer intră în lumea spiritelor. Şi fiecare stea înseamnă fiecare lume în care s-a desăvârşit omul şi în care omul a avut trup specific lumii respective. Fiecare stea aruncă pretutindeni în jur lumini, parfumuri şi sunete deosebite. Dumnezeu adună energii de gând, energii de cuvânt şi energii de purtare din trupurile îngerilor de temelie, din trupurile îngerilor, din trupurile spiritelor naturii, din lumea animală, din lumea vegetală şi din cele cinci elemente. Apoi întocmeşte trup de spirit după chipul şi asemănarea Lui. Peste acest trup suflă lumină care este gândul, cuvântul şi purtarea fără de greşeală şi nemuritoare a lui Dumnezeu. Omul se bucură că este Dumnezeu. Spiritul lui ar avea în lumea noastră cam trei sute de metri în diametru. Dumnezeu aşează stelele omului în interiorul trupului de spirit. În centru aşează pe omul din lumea de dinaintea lumii spiritului iar înspre margine, în ordine, desăvârşirile omului în lumile şi în trupurile din urmă. Dumnezeu numeşte steaua din centrul spiritului „spiritul spiritului" pentru că în ea se află toate amintirile experiențelor omului în toate lumile şi în trupurile specifice fiecărei lumi în parte în care l-a desăvârşit Dumnezeu. Sub „spiritul spiritului" Dumnezeu adună toate amintirile lumii şcoală a spiritelor. Acolo aşează Dumnezeu amintirile creației

lumii spiritelor, amintirile creării spiritelor naturii şi ale îngerilor, amintirile desăvârşirii lor, în umblarea lor cu Dumnezeu. Şi Dumnezeu numeşte acest loc din spiritul omului „amintirea a toate”. Apoi Dumnezeu aşează în spiritul omului puterile sale nepieritoare care sunt izvorul puterii dumnezeieşti de gând, izvorul puterii dumnezeieşti de cuvânt, izvorul puterii dumnezeieşti de purtare şi izvorul puterii dumnezeieşti de lumină. Şi spiritul omului este pregătit să înceapă drumul desăvârşirii lui alături de Dumnezeu şi copiii săi, îngerii şi spiritele naturii sale luminoase. După ce Dumnezeu a adus în lumea spiritului un număr mare de oameni, pe când îi învăţau pe aceştia, Dumnezeu, îngerii săi şi spiritele naturii luminoase aveau faţă de om numai gânduri, cuvinte, şi purtări iubitoare, pline de iubire şi lumină. Ei se arătau faţă de om îndelung răbdători şi plini de înţelegere, pentru că oamenii se aflau încă, precum nişte copii în învăţăturile lor. Totul era minunat, peste tot în lumea şcoală a spiritelor plutea fericirea. Toţi oamenii aduşi de Dumnezeu învăţau pe deplin ştiinţele îngereşti şi ştiinţele spiritelor naturii. Prin puterile lor spirituale oamenii deprindeau tâlcurile păstrării creaţiei lui Dumnezeu. Toate câte le făceau oamenii erau bune. Bucuria învăţătorilor era mare. De la un timp Dumnezeu a învăţat pe om cum să cuvânte către îngerii temeliei şi cum să aducă fraţi de ai lor în lumea şcoală a spiritelor lui Dumnezeu. Mai apoi Dumnezeu a învăţat pe om cum să întemeieze familii de oameni spirit şi cum să devină învăţători pentru familiile lor. Toţi oamenii găseau ajutoare de nădejde în îngerii lui Dumnezeu şi în spiritele naturii. La un moment dat, un număr prea mare de oameni ajunseseră la un înalt prag în învăţătura lui Dumnezeu, în învăţătura îngerească precum şi în învăţăturile spiritelor naturii. Puterea fiecăruia în

parte era deosebită de cea a fraților lor mai puțin deprinşi în ştiințele înalte ale lui Dumnezeu, ale îngerilor şi ale spiritelor naturii. Atunci când toate aceste spirite se sfătuiau împreună puterea lor era prea mare. Cu toții şi fiecare în parte s-au văzut pe ei înşişi ca Dumnezeu şi s-au socotit pe ei înşişi dumnezei. Ei au cerut de la frații lor mai mici în putere şi tărie, aceeaşi închinare, aceeaşi slavă şi respect ca cea pe care îngerii temeliei, toți îngerii şi toate spiritele naturii o acordau singurului Dumnezeu, Domnul şi Stăpânul a toate şi a toți. Însă totul nu s-a oprit aici pentru că fiecare om spirit dintre cei care erau foarte puternici, au început să se certe între ei şi să ceară unul de la celălalt închinare şi laude precum închinarea şi lauda care i se aduce numai lui Dumnezeu adevărat. Ei au ajuns până acolo purtați de mândria şi de aroganța lor, încât să îşi creeze copii după chipul şi asemănarea lor şi să îşi întocmească lumi personale unde să fie considerați dumnezei. Însă trupul lor spiritual nu era încă desăvârşit, deoarece nu aflaseră încă taina nemuririi care este lumina, iar lumina este suma gândurilor curate, suma cuvintelor curate şi suma purtărilor curate. Trupul lor era format din energia curată de gând, cuvânt şi purtare luată de la semenii lor, de la îngerii temeliei, de la îngeri , de la spiritele naturii şi de la cele cinci elemente care alcătuiau întreaga creație a lui Dumnezeu adică şcoala spiritelor lui Dumnezeu. Însă toate acestea se depărtaseră de ei din pricina mândriei şi aroganței lor, exprimată prin gândurile, cuvintele şi purtările lor deloc asemănătoare cu cele ale lui Dumnezeu adevărat. Astfel trupurile lor spirituale începeau să se golească de energiile curate de gând, sunet şi purtare, pentru că toți cei curați se retrăgeau din ei din pricina durerilor pricinuite de felul lor nedumnezeiesc de a fi. Astfel începeau încet, încet să

dispară ca întocmire de spirit. Îngerii temeliei, toţi îngerii şi spiritele naturii şi semenii lor mai mici în putere şi tărie nu mai ascultau de ei. Erau la un pas de pieire şi riscau să se reîntoarcă în lumea de unde au fost aduşi de Dumnezeul adevărat. Aceste spirite rele de oameni, ascundeau totodată de fraţii lor toate ştiinţele şi învăţăturile deprinse de ei, ţinându-i în întuneric.

Spiritele rele de oameni au socotit că, pentru a trăi în continuare au nevoie de semenii lor, de îngerii temeliei, de îngerii lui Dumnezeu şi de spiritele naturii. Toate spiritele mândre şi arogante ce se credeau dumnezei au atras cu promisiuni deşarte mulţime de îngeri şi spirite ale naturii şi mulţime de fraţi mai mici în putere şi tărie decât ei. Apoi au atras îngeri din cei douăzeci şi unu de îngeri ai temeliei cărora le-au promis trupuri asemeni îngerilor lui Dumnezeu, dacă li se închină lor aşa cum li se închină lui Dumnezeu adevărat. Prin purtările lor nechibzuite, spiritele rele de oameni au deschis din neştiinţă calea în lumea şcoală a spiritelor lui Dumnezeu, pentru toate fiinţele rele, nedesăvârşite, din toate miliardele de lumi de dinaintea lumii spiritelor. Aceste fiinţe sunt oameni, îngeri şi spirite ale naturii, căzuţi şi nedesăvârşiţi în lumile din urmă. Au urmat lupte greu de imaginat de minţile omeneşti. Au fost însă eroi din ambele tabere întrucât răul şi binele s-au confruntat în bătălii ce au durat un timp foarte mare. Numărul lor, din ambele tabere s-a ridicat până la mărimi imposibil de scris în cifre omeneşti deoarece depăşeau cu mult miliarde de miliarde. În cele din urmă binele a triumfat. Au fost închise drumurile către lumea spiritelor. De atunci spiritele rele din lumea spiritelor, nu şi-au mai găsit locul în şcoala spiritelor lui Dumnezeu. Acele spirite vom conveni să fie numite spiritele zeilor, pentru că zeii sunt de la începuturi dumnezei nedesăvârşiţi, care se luptă între

ei pentru putere şi îşi năpăstuiesc fii şi fiicele, îşi năpăstuiesc semenii lor, zeii mai mici ca ei în putere şi tărie şi se poartă rău cu îngerii şi spiritele naturii lui Dumnezeu, pe care i-au adus în cădere şi în întuneric momindu-i cu promisiuni deşarte pe care nici măcar nu s-au obosit să şi le respecte. Toţi aceştia formează o coaliţie a răului care se împotriveşte lui Dumnezeu şi care se comportă întunecat cu gândul, cuvântul şi purtarea lor. Toţi aceştia la un loc sunt numiţi în scrierile sfinte din toate lumile posibile ca „adversarii" lui Dumnezeu. Numele lor este „satan" şi „diavolul". Toţi aceşti oameni spirit, spiritele rele ale zeilor şi-au alcătuit propriile lor regate la periferia şcolii spirit a lui Dumnezeu. Lor le slujesc semenii lor mai mici în putere şi tărie decât ei, (zeii mai mici) îngerii şi spiritele naturii, momite de ei prin promisiuni deşarte. În mila şi compasiunea sa, Dumnezeu a alcătuit o lume specială pentru ei şi anume lumea de îndreptare. Aici în această lume, toate spiritele zeilor, toate spiritele îngerilor şi toate spiritele naturii care doresc ieşirea lor din minciună şi din întuneric, intră la cererea lor. În această lume de îndreptare, ei regăsesc în multe reîncarnări calea pierdută şi se întorc înapoi în lumea şcoală a spiritelor lui Dumnezeu pentru a-şi continua desăvârşirea ca spirit. Prin liberul lor arbitru ei pot alege ca prin gândul, cuvântul şi purtarea lor să fie luminoşi sau întunecaţi. Dacă gândul, cuvântul şi purtarea lor sunt curate, nedistructive faţă de familia lor, faţă de semenii lor, faţă de lumea vegetală şi animală, faţă de cele cinci elemente şi faţă de Dumnezeu, atunci găsesc în Dumnezeu, în îngerii şi spiritele naturii ajutoare pentru mântuirea lor. Mântuirea lor înseamnă salvarea lor în trupul de spirit şi reîntoarcerea lor în lumea şcoală a spiritelor lui Dumnezeu. Dacă ei aleg calea „celui rău" atunci moartea lor în

trupul de spirit este iminentă. Ei se reîntorc astfel în lumea de dinainte de lumea spiritului şi cu greu se pot reîntoarce înapoi dar cu şi mai multă greutate pot merge după Dumnezeu în lumile viitoare. Pentru că multe spirite aleg să se poarte rău, atrag influenţele zeilor mai mari ori mai mici, şi influenţele îngerilor şi spiritelor naturii rele. Zeii pot ajunge dacă răul este mare, în lumea de îndreptare a spiritelor, astfel încât în această lume pot avea progenituri care să le asigure în viitor continuarea regatelor şi continuarea vieţii lor. Am văzut că în aceste momente lumea de îndreptare a spiritelor se umple de spiritele moarte ale fiilor de zei, aceiaşi pe care zeii îi secătuiesc de energia necesară lor pentru a subzista şi a nu muri definitiv din trupul de spirit. Dumnezeu se coboară în acele lumi şi timpuri şi se înfăşoară în iubirea Lui infinită faţă de toţi fiii lui „rătăcitori” şi faţă de toate creaţiile lor muritoare. Astfel Dumnezeu, care se coboară aici precum Iubirea Infinită, învaţă spiritele zeilor căzuţi şi spiritele fiilor de zei cum să fie mântuiţi, cum să facă prin gând, cuvânt şi purtare să aibă nemurire, cum să facă să se întoarcă cu toţii la Dumnezeu în şcoala spiritelor unde să se desăvârşească. Dumnezeu Iubirea Infinită le arată lămurit tuturor zeilor şi fiilor lor cum să se comporte prin gând, cuvânt şi purtare faţă de familiile lor, faţă de semenii lor, faţă de lumea animală, faţă de lumea vegetală, faţă de cele cinci elemente şi faţă de Dumnezeu în sutele lor de reîncarnări necesare mântuirii lor. Dumnezeu se jertfeşte pentru fiecare fiu de zeu pentru ca aceştia să nu piară pentru totdeauna, ci să aibă şi ei viaţa veşnică. Sângele Iubirii Infinite de gând se scurge în pământ şi astfel gândurile fiilor de zei devin mântuite. Sângele de cuvânt al Iubirii Infinite se varsă în pământul lumii de îndreptare astfel încât cuvintele rele ale fiilor de zei să fie

iertate şi să fie mântuiţi. Sângele trupului spiritual de purtare al Iubirii Infinite se varsă în pământ pentru ca purtările rele ale fiilor zeilor să nu fie luate în seamă şi să fie mântuiţi. Lumina Iubirii Infinite care este Dumnezeu, umple lumea de îndreptare pentru ca zeii să strângă mântuirea lor cu fiecare încarnare la care vin, iar progeniturile lor din veac în veac să nu rămână morţi ci să se ridice vii când părinţii lor se mântuiesc, adică se reîntorc în lumea şcoală a spiritelor lui Dumnezeu adevărat. În lumea de îndreptare a spiritelor, foarte multe spirite sunt pătrunse de gândurile, cuvintele şi purtările nemuritoare ale Iubirii Infinite. Acestea înţeleg necesitatea mântuirii lor şi devin apostoli ai Dumnezeului Adevărat. Ei respectă şi învaţă pe semenii lor şi pe urmaşii lor să aibă doar gânduri, cuvinte şi purtări bune, adică nemuritoare, luminoase, în toate vieţile lor, pentru familie, semeni, lumea animală, lumea vegetală, către cele cinci elemente şi către Dumnezeu astfel încât drumul lor spre mântuire să se scurteze. Apostolii lui Dumnezeu îşi fac ucenici care la rândul lor devin apostoli şi tot aşa, din veac în veac. Toţi aceştia se jertfesc pe ei înşişi pentru a strânge roade cât mai multe. Roadele lor sunt spiritele pe care le smulg din influenţa răului şi din moartea lor definitivă. Cu timpul „fii rătăcitori” ai lui Dumnezeu sunt mântuiţi de Dumnezeu prin aceşti apostoli prin care Dumnezeu lucrează creând adevărate jocuri ale vieţii şi distrugând sistematic jocurile morţii create de coaliţia întunericului, numită „cel rău”, „adversarul” „cel necurat”, „diavolul” sau „satan”. Aceşti apostoli ai lui Dumnezeu sunt oameni spirit văzuţi ca „neinteresanţi” din punctul de vedere al lumii de îndreptare, fără putere de influenţă în sensul acestei lumi şi fără nimic de oferit. Totuşi oamenii spirit ai lumii de îndreptare care văd adevărul, găsesc

în apostoli gândul, cuvântul şi purtarea lui Dumnezeu spirit şi sunt atraşi de iubirea Lui Nesfârşită. Astfel mântuirea lor este iminentă. Jertfa lui Dumnezeu în lumea de îndreptare a spiritelor a vizat mai ales mântuirea fiilor de zei şi fiilor fiilor lor. Aşa cum ştim aceşti fii de zei erau făcuți de zei după chipul şi asemănarea lor. Aceşti copii de zei au avut la rândul lor copii după chipul şi asemănarea părinților lor. Nefiind creați dupa chipul şi asemănarea părinților lor, ei nu puteau ajunge niciodată la Dumnezeu. Prin jertfa Sa în lumea de îndreptare a spiritelor, Dumnezeu le-a acordat tuturor posibilitatea de mântuire similară cu cea a părinților acestora, zeii. Dumnezeu practic i-a răscumpărat prin sângele Său nemuritor de gând, de cuvânt, de purtare şi de lumină. Ei au fost mântuiți adică li s-a dat dreptul să fie şi ei copii ai lui Dumnezeu adevărat, atunci când l-au ales pe Dumnezeu ca tată. În acele momente ei au fost născuți din nou. Naşterea din nou a acelor fii de zei şi a fiilor lor, a însemnat iarăşi un eveniment cosmic în lumile lui Dumnezeu şi totodată expresia nemărginitei sale iubiri față de toți locuitorii lumilor sale. Din punct de vedere energetic am asistat la o minune dumnezeiască. Într-o clipită, toate trupurile spirituale ale fiilor de zei şi ale tuturor progeniturilor lor au fost schimbate cu trupuri spirituale nemuritoare ca cele ale fiilor lui Dumnezeu. Aceşti fii de zei au fost şi ei mântuiți adică au fost aduşi şi ei împreună cu părinții lor, fiii rătăcitori ai Domnului, în lumea şcoală a spiritelor. Acolo Dumnezeu i-a desăvârşit şi pe ei, aşa cum i-a desăvârşit pe părinții lor. Când au atins desăvârşirea, ei au fost aduşi cu toții ca fii ai lui Dumnezeu în lumea următoare, cea a duhului, unde li s-au făcut trupuri specifice lumii duhului, trupuri duh. În ziua de azi, în lumea noastră, se pot distinge uşor spiritele fiilor lui Dumnezeu, de

spiritele fiilor de zei de atunci. Privite prin clarvedere aceste spirite sunt cele mai mici, sunt cele mai noi întrucât ele au fost aduse direct din lumea spiritelor şi nu au în componenţa lor miliarde de steluţe ca fiii lui Dumnezeu, steluţe ce atestă fiecare în parte toate lumile pe unde s-au perindat aceşti fii originali ai lui Dumnezeu. Aceste spirite noi vor merge în lumile următoare să se desăvârşească învăţând de la Dumnezeu. În faţa lui Dumnezeu, toţi copii lui au aceleaşi drepturi.

ALCĂTUIREA SPIRITULUI

Omul este o îmbinare armonioasă între două forme: forma sferică(spiritul) şi forma umanoidă(duh). (vezi desen 2). Când un spirit se desăvârşeşte în lumea spiritului, aceasta înseamnă că este capabil să îşi construiască singur un corp de spirit nemuritor, iar corpul de spirit „împrumutat" de la Dumnezeu îl înapoiază, la fel de curat cum l-a primit de la El. Spiritul desăvârşit părăseşte lumea şcoală a spiritelor lui Dumnezeu şi îşi construieşte propria sa lume şi propria sa creaţie din acea lume nemuritoare. Apoi este demn să intre în „Împărăţia lui Dumnezeu spirit" şi să-i mulţumească pentru tot ce a făcut Dumnezeu pentru el.

În "Împărăţia lui Dumnezeu spirit" sunt nesfârşite spirite care se bucură împreună cu Dumnezeu. "Împărăţia lui Dumnezeu spirit" este nesfârşită. Acolo domneşte belşugul, armonia şi bucuria, iar fericirea pluteşte pretutindeni.

Când pătrunde în lumea următoare, şi capătă un alt trup specific lumii în cauză , spiritul intră în componenţa trupului următor. În lumea duhurilor, spiritul este purtat de trupul de

duh. Aici spiritul o ia de la capăt cu învățăturile care sunt îndreptate astfel încât duhul să se desăvârşească în acelaşi fel cum s-a desăvârşit spiritul. Putem afirma atunci când vedem un spirit sau când vorbim despre un spirit al omului, că acest spirit este experiența tuturor lumilor unde ne-am desăvârşit în trupuri specifice fiecărei lumi în parte. Spiritul este totodată şi rezultatul tuturor minunilor săvârşite de Dumnezeu cu noi, în toate lumile în care el s-a jertfit pe Sine pentru ca noi să fim aici în lumea unde ne aflăm acum.

Spiritul ,cel mai vechi pe care l-am întâlnit până în acest moment, are “la activ” cinci mii şapte sute de lumi în care s-a desăvârşit şi unde a avut trupuri specifice fiecărei lumi în parte. Există pe Pământ la ora actuală şi spirite mult mai vechi pe care însă nu le-am putut observa prin clarvedere directă, din cauza faptului că distanțele ce ne despart sunt mari.

Atunci când dorim să discutăm despre alcătuirea spiritelor, putem vorbi despre ele ținând cont de două mari aspecte cosmice şi anume:

Putem să catalogăm prima categorie de spirite conferindu-i numele de spirite apostolice.

Se poate discuta despre cea de-a doua categorie de spirite în funcție de vechimea acestora. Astfel putem vorbi despre spirite foarte vechi şi spirite foarte noi.

Ambele categorii de spirite fac parte din categoria cosmică a spiritelor lui Dumnezeu şi toate aceste spirite au fost desăvârşite de Dumnezeu în lumea spiritelor şcoală atunci când au fost chemate de El în lumea duhului şi în formă de trupuri de duh.

În cele ce urmează vom vorbi despre spiritele apostolice şi despre misiunea foarte grea de altfel, pe care ele însele şi-au

ales-o cu miliarde de lumi în urmă, datorită iubirii lor foarte mari pentru Dumnezeu adevărat şi pentru semenii lor oamenii, îngerii şi spiritele naturii, fraţii lor întru Dumnezeu.

SPIRITELE APOSTOLICE

Spiritele apostolice sunt spiritele faţă de care noi avem cea mai mare consideraţie în toate lumile de unde venim şi unde ne ducem, precum şi în toate timpurile specifice acestor lumi. Le putem numi şi spirite fără odihnă. În cele ce urmează vom vedea cum acestea lucrează neobosit pentru ca fii lui Dumnezeu "rătăcitori" în toate lumile şi în toate trupurile lumilor respective să găsească calea de întoarcere la adevăratul Dumnezeu, şi să-l poată urma în lumile viitoare devenind desăvârşiţi şi demni de El.

Aceste spirite apostolice se deosebesc de restul spiritelor, prin faptul că în componenţa lor aceste spirite au în plus faţă de celelalte, ceea ce noi în această carte vom conveni să numim "pecetea apostolică a lui Dumnezeu adevărat".

Un spirit apostolic are următoarea alcătuire:

- linia Dumnezeiască sau linia Divină.
- puterile Dumnezeieşti ale spiritului care sunt în număr de patru şi anume: (vezi desen 5).
    - puterea Dumnezeiască de gând;
    - puterea Dumnezeiască de cuvânt;
    - puterea Dumnezeiască de purtare;
    - puterea Dumnezeiască de lumină;

- spiritul spiritului; (vezi desen 3).
- spiritul tuturor spiritelor; (vezi desen 4).
- pecetea apostolică; (vezi desen 6).
- sângele spiritului;
- lumile anterioare lumii spiritului; (vezi desen 7).
- corpul spiritului;
- lumina corpului spiritului;
- planul cuantic al spiritului. (vezi desen 8).

Astfel putem spune într-un cuvânt despre spiritele apostolice aflate în corpul duh că sunt ființe simbiote, adică ființe care sunt rezultatul armoniei dintre două forme diferite şi anume forma sferică care este spiritul şi forma umonoidă care este trupul duh.

În cele ce urmează vom căuta să vorbim mai explicit despre această minunată alcătuire pe care fiecare dintre noi o purtăm înlăuntrul nostru şi care vorbeşte despre locurile de unde venim, despre peripețiile prin care am trecut prin acele locuri, cât şi despre ceea ce am ajuns să fim în aceste momente, momente pline şi ele de nenumărate “peripeții”. La urma urmei fiecare lume poate fi şi tristă, însă mereu este plină de umor. Umorul a fost, este şi va rămâne, se pare, singurul cosmetizant la care apelăm ori de câte ori ne gândim la Dumnezeul nostru pe care chiar dacă nu îl vedem în clipele triste, este chiar alături de noi, gata să ne tragă din mocirla unde intrăm din necunoaşterea noastră. Gândul ne poartă la o frumoasă istorisire. În această întâmplare, se zice că este vorba de un om care a avut parte de multe greutăți în lunga lui peregrinare prin lumile lui Dumnezeu. La sfârşitul desăvârşirii lui, acest om, ajuns lângă Dumnezeu, vede că urmele paşilor săi în timpul

învățăturilor sale aveau mereu în dreapta lor, urmele paşilor lui Dumnezeu. În timpul momentelor grele prin care omul trecuse, nu se vedeau decât urmele unui singur Om. Atunci omul l-a întrebat pe Dumnezeul lui:

- Unde erai Tu, Doamne, atunci când îmi era aşa de greu, şi de ce nu se văd decât urmele paşilor mei?

Atunci Dumnezeu, răspunse plin de iubire şi de umor totodată:

- Vezi tu dragul meu, urmele acelea nu sunt ale tale ci ale mele, pentru că de câte ori îți era greu, Eu te purtam în brațe pentru ca nu cumva răul din tine să te doboare definitiv şi să nu rămâi căzut acolo pentru vecie.

Acesta este Dumnezeu Adevărat, un Dumnezeu îndelung răbdător cu oamenii, plin de iubire şi înțelegere față de ei. Şi mila Lui pentru om, este infinit mai mare decât judecata trecătoare a Lui pentru om. Atâta timp cât omul vorbeşte cu Dumnezeu ca şi cu cel mai bun prieten, El îi sare în ajutor şi luptă pentru el în toate momentele lui grele din toate lumile în care este purtat.

1. Linia Dumnezeiască a spiritului sau Linia divină

În lumea nevăzută, această structură formată din patru energii, care străbate ca o linie laser spiritul, este numită şi "drumul împărătesc". Pe acolo, omul spirit vizitează toate "Împărățiile lui Dumnezeu" din toate lumile, fiecare lume cu trupul ei specific în care a fost din începuturi.

La spiritele mai mari ce depăşesc zece metri în diametru, această linie arată ca un tub luminos care este format din energie de gând, energie de sunet, energie de purtare (miros) şi

din energie de lumină. Acest tub este alcătuit din patru tuburi care sunt unul în altul. Nici unul nu este mai mare decât altul, toate sunt egale. Poate părea paradoxal, dar aşa se vede prin clarvedere eterică. Primul tub alcătuit din energie de gând este ca o apă de un verde cristalin splendid. Al doilea tub de energie de sunet, este format din particule de energie care seamănă cu fulgii de ninsoare. Al treilea tub este format din energie de purtare (miros). Această energie se aseamănă cu focul sau cu fulgerul. Al patrulea tub este format din energie de lumină care crează în jurul său curcubee de lumini blânde ce emit sunete şi mirosuri minunate.

2. Puterile spiritului sunt în număr de patru:

a. Puterea dumnezeiască de gând a spiritului

Puterea dumnezeiască de gând a spiritului se prezintă ca un astru strălucitor din energie asemănătoare cu apa. În mijlocul acestui astru ce emite energii verzui -cristaline sclipitoare se găseşte izvorul de gând. Acesta arată ca o sămânță mică extrem de luminoasă ce produce miliarde şi miliarde de explozii. Aceste explozii sunt suma tuturor gândurilor omului ce a experimentat această capacitate de a gândi în toate lumile şi care acum gândeşte cu toate gândurile din toate lumile, prin izvorul de gând al spiritului.

b. Puterea Dumnezeiască de cuvânt a spiritului

Puterea divină de cuvânt a spiritului se vede ca un astru sclipitor de energie de sunet. La privit se aseamănă cu un soare ce emite energii de lumină ca fulgii de zăpadă, pufoşi, parfumați, care în drumul lor emit sunete plăcute. Înăuntrul

puterii divine de sunet se află izvorul de sunet asemănător cu o sămânță ce naşte miliarde de explozii de culoarea zăpezii. Prin acest izvor vorbeşte spiritul, ținând seama de toate cuvintele din toate lumile unde a experimentat cuvinte diferite ca alcătuire, putere, tărie şi însemnătate.

c. Puterea dumnezeiască de purtare (sau de miros)

Puterea de purtare a spiritului se vede precum un soare foarte luminos asemănător cu focul şi fulgerul. În mijlocul acestui astru se află izvorul de putere de purtare a spiritului. Şi acest izvor se aseamănă cu o scânteie strălucitoare ce emite miliarde de explozii de foc şi de fulgere. În acel loc spiritul alege cum să se poarte în corpul duh, ținând seama de experiența tuturor purtărilor pe care le-a avut în miliardele de lumi din urmă unde a avut trupuri specifice fiecărei lumi în parte.

d. Puterea dumnezeiască de lumină a spiritului

Puterea divină de lumină a spiritului se vede ca un astru strălucitor din lumini multicolore. În mijlocul acestui minunat soare este izvorul de putere al luminii, ce seamănă cu o scânteie sclipitoare ce emite miliarde de curcubee din lumini blânde ce emit sunete şi miresme plăcute. Existența puterii de lumină a spiritului arată un spirit desăvârşit. Puterile dumnezeieşti ale spiritului, adică puterile de gând, de cuvânt şi de purtare sunt aşezate una dupa alta pe linia divină a spiritului. Puterea de lumină a spiritului este aşezată în dreapta puterii de purtare(miros) la aceeaşi distanță.

3. Spiritul spiritului

Spiritul spiritului este aşezat pe linia divină sub puterea de purtare a spiritului. Se prezintă ca un astru strălucitor şi multiluminos. Spiritul spiritului nu este altceva decât locul în care este strânsă toată experienţa personală a omului din toate lumile unde s-a desăvârşit şi unde a avut trupuri specifice fiecărei lumi în parte. Este un fel de “ loc cu toate cronicile akashe” personale.

4. Spiritul tuturor spiritelor

Spiritul tuturor spiritelor se prezintă ca un astru deosebit de luminos ce emite miliarde de energii multicolore, sunete şi mirosuri plăcute. În acest loc se găsesc toate experienţele tuturor spiritelor de oameni, de îngeri şi de spirite ale naturii pe care le-au creat acestea în trecut, le crează în acest moment şi le vor crea vreodată în lumea şcoală a spiritelor.

5. Pecetea apostolică a spiritului

Pecetea apostolică a spiritului se prezintă ca un astru foarte strălucitor care emite miliarde de lumini, sunete şi parfumuri deosebite. La spiritele cu un diametru mai mare de zece metri, în interiorul peceţii apostolice a spiritului se observă alte miliarde de stele strălucitoare. Acestea sunt porţi de intrare în toate lumile şcoală şi în toate lumile de îndreptare din toate lumile de dinaintea lumii spiritului. Pecetea apostolică este dăruită de Dumnezeu şi este un accesoriu în plus faţă de

celelalte spirite care odată desăvârşite nu se mai pot întoarce niciodată în nici o lume şcoală a lui Dumnezeu şi în nici o lume de îndreptare a lui Dumnezeu, din nici o lume de dinaintea lumii spiritelor. Un spirit apostolic este astfel un spirit mult mai "performant" cu mai multe "facilităţi".

Un spirit apostolic este totodată un spirit de sacrificiu care se pune mai mult în slujba semenilor săi, cu ajutorul lui Dumnezeu. Aceste spirite apostolice se pot deosebi cu uşurinţă de celelalte spirite, chiar fără darul clarvederii. Atunci când vin în lumea materială, aceste spirite au gânduri, cuvinte şi purtări luminoase în toate drumurile lor în ce priveşte relaţiile de familie, relaţiile cu semenii, cu creaţia lui Dumnezeu şi cu Dumnezeu, pentru că înainte de a face un lucru oricât de mic, ele cer sprijinul lui Dumnezeu pentru asta. Spiritele apostolice sunt adevăraţi negociatori de suflete. Ele întorc multe suflete înspre biserică. Biserica este locul de întâlnire personal al oricărui spirit în suflet şi trup, cu Creatorul Său.

6. Sângele spiritului

La spiritele mai vechi, adică la acele spirite care depăşesc zece metri în diametru, putem afirma că sângele spiritului se observă în cel mai mic detaliu al întocmirii sale dumnezeieşti. Despre sângele spiritului se poate afirma că este format din patru mari grupe de sânge spiritual ce umple interiorul corpului spiritului şi anume:

- sângele de gând al spiritului.
- sângele de cuvânt (de sunet) al spiritului.
- sângele de purtare (de miros) al spiritului.
- sângele de lumină al spiritului.

- *sângele de gând al spiritului* este alcătuit din mii de miliarde de sclipiri luminoase precum stelele de pe cer. Acestea sunt părţile de gând din toată creaţia lui Dumnezeu şi anume: creaţia lumii spiritului, îngerii temeliei lumii spiritului şcoală, toţi îngerii şi spiritele naturii precum şi toţi oamenii spirit creaţi de Dumnezeu.
- *sângele de cuvânt al spiritului* este alcătuit din mii de steluţe luminoase precum stelele. Acestea sunt părţile de cuvânt ale întregii creaţii din care Dumnezeu a format lumea şcoală a spiritului.
- *sângele de purtare (de miros) al spiritului* este format din purtarea desăvârşită a tuturor fiinţelor create de Dumnezeu în lumea şcoală a spiritelor. Sângele de gând, de cuvânt şi de miros al spiritului este ţinut în locul cuvenit lui în corpul spiritului de sângele personal de gând, de cuvânt şi de purtare al spiritului. Acesta se vede prin clarvedere ca o lumină deosebită şi minunată la privit, alb lăptoasă, similară Căii Lactee de pe cerul lumii materiale.
- *sângele de lumină al spiritului* este alcătuit din suma tuturor celor trei grupe de sânge amintite mai sus. Cândva, în lumea spiritului şcoală se putea citi cu uşurinţă când un ciclu de spirite sau o clasă de spirite era aproape de desăvârşire. Atunci îţi arunca-i privirea şi te uitai atent la câte gânduri, cuvinte şi purtări ale tuturor fiinţelor spirit din alcătuirea sângelui spiritului intrau sub influenţa acelei ceţi care este sângele personal al spiritului.

Aceasta îți arată cu ce parte din îngeri, spirite ale naturii şi semeni erai ca spirit, în armonie cu Dumnezeu. Când sângele personal al spiritului de lumină era extrem de luminos, însemna că spiritul se aflǎ în armonie dumnezeiască de gând, cuvânt şi purtare cu Dumnezeu, cu toate ființele create de El şi cu întreaga lume şcoală a spiritelor. Într-un cuvânt, dacă vrei să vezi cât timp mai este până la sfârşitul "desăvârşirii" unui ciclu de oameni, indiferent în care lume şi în care formă de corp se afla acest ciclu de oameni, trebuie să te uiți la sângele unui astfel de corp de om ținând seama de elementele ce alcătuiesc sângele unui corp şi anume : sângele creației, sângele personal.

Sângele corpului spiritual este alcătuit din energii diferite şi stau în compartimente diferite, fără a se amesteca unul cu celălalt. Astfel, sângele de gând stă în dreptul izvorului puterii de gând al spiritului, sângele de cuvânt al spiritului stă în dreptul izvorului de cuvânt al spiritului, sângele de purtare al spiritului stă în dreptul izvorului energiei de purtare a spiritului iar sângele de lumină a spiritului stă în dreptul izvorului de lumină a spiritului. Se poate afirma că spiritul este un simbiot, adică este " imaga mundi."

"Imaga mundi" înseamnă o creație formată din suflarea tuturor creațiilor alcătuite de Dumnezeu. Aceste cuvinte întrebuințate cândva demult de învațații antici, ilustrează pe deplin un verset din biblie în care se spune că Dumnezeu Adevărat a creat pe om după chipul şi asemănarea Lui. Putem afirma că prin sângele nostru, toate ființele create de Dumnezeu ne "spun" neîncetat ce este bine înaintea Lui.

7. Lumile de dinainte ale spiritului

Aceste lumi prin care omul s-a desăvârşit în trupuri specifice fiecărei lumi în parte umplu corpul spiritului. Unele spirite care au puține lumi la activ, au dimensiuni mai mici decât spiritele care au trecut prin mai multe lumi până să ajungă în lumea spiritelor şi în trupul de spirit.

Se poate afirma deci că mărimea unui spirit o dă numărul de lumi în care s-a desăvârşit alături de Dumnezeu, omul. Aceste lumi “interioare” se percep la spiritele de peste zece metri în diametru ca adevarate porți prin care omul se întoarce de multe ori pe zi, ori în timpul somnului, să-şi petreacă după bunul plac, clipe plăcute în lumile luminate. Lumile luminate sunt aşa cum aminteam ceva mai înainte, lumile desăvârşite personale, create de omul desăvârşit în toate lumile de dinaintea lumii spiritului, inclusiv lumea personală a spiritului. Aceste „porți” ce umplu fiecare spirit se aseamănă cu stelele de pe cerul senin în timp de noapte.Toate spiritele ce intră până în lumea materială înfăşurate în suflet, trup şi aură sunt de regulă spirite desăvârşite în lumea spiritelor şcoală. Astfel, un spirit mai vechi, deci mai mare în dimensiuni, nu se deosebeşte cu nimic ca desăvârşire de un spirit mai nou, deci mai mic în dimensiuni. La ora actuală ponderea spiritelor mai mici în dimensiuni este mai ridicată.

8. Corpul spiritului

Corpul spiritului se percepe prin clarvedere mai ales la spiritele ceva mai mari, ca fiind alcătuit din patru țesături

energetice foarte fine. Aceste “plase” ce alcătuiesc învelişul spiritului, sunt formate astfel:

1. prima plasă este formată din energia gândurilor desăvârşite ale spiritului.
2. a doua plasă este alcătuită din energia cuvintelor desăvârşite ale spiritului.
3. a treia plasă se compune din energiile de purtare desăvârşite ale spiritului.
4. a patra plasă, ultima, este cea care îmbracă tot spiritul şi este alcătuită din energiile amestecate de gând, de sunet şi de purtare ale spiritului.

9. Lumina spiritului

Lumina spiritului se percepe ca o aureolă formată din energiile de gând, de cuvânt, de purtare şi de lumină ale spiritului. Această aureolă a spiritului crează în jurul spiritului, mereu şi mereu minunate curcubee şi jerbe de lumini, sunete şi mirosuri deosebite care nu se aseamănă cu cele din lumea noastră.

10. Planul cuantic al spiritului

Planul cuantic al spiritului se percepe ca un tub multiluminos, multisonor şi multiînmiresmat. Acest plan cuantic este aşezat odată cu spiritul în forma de duh. Spiritul păstrează totodată prin acest „accesoriu” legătura cu toate spiritele care vor mai veni eventual în lumea spiritelor, aduse de Dumnezeu. Planul cuantic al spiritului este totodată o modalitate prin care spiritul îşi poate ajuta spiritele semene în

munca de apostolat pe care acestea o desfăşoară pentru ca la rândul lui în funcție de liberul său arbitru să devină el însuşi un spirit apostolic. Putem afirma totodată că prin acest plan cuantic, spiritele care îşi încep „ucenicia" alături de un spirit apostolic deja inițiat în lucrarea apostolică, se inițiază în patru mari lucrări apostolice şi anume:

- în lucrarea apostolică de familie .
- în lucrarea apostolică a relațiilor sociale.
- în lucrarea apostolică a relațiilor cu Dumnezeu.

Aceşti apostoli se pot plimba prin toate lumile şcoală create de Dumnezeu şi pot ajuta pe semenii lor să se desăvârşească mai repede. Aceşti apostoli sunt avatarii lui Dumnezeu, pentru că ei nu propăvăduiesc decât pe Dumnezeul Adevărat şi învățăturile Lui.

Considerăm necesar să specificăm că există astfel de ființe şi la nivel de lumi ale zeilor, care propăvăduiesc numele zeilor lor şi învață pe oameni din toate categoriile învățăturile acestor zei. Aceste învățături sunt părți mici de adevăr şi de ajutorare acordate oamenilor. Aceşti oameni nu fac decât să se depărteze însă de Dumnezeu şi de momentul desăvârşirii lor. Dacă până acum ne-am referit la alcătuirea spiritului şi la desăvârşirea trupului spirit în lumea şcoală a spiritelor lui Dumnezeu, în cele ce urmează ne vom referi la funcționarea spiritului în următoarea lume, lumea şcoală a duhurilor lui Dumnezeu şi la trupul specific acestei lumi, care este duhul.

LUMEA DUHURILOR

Ne putem referi la lumea duhurilor ca la o lume unde oamenii au trupuri de energie, de formă umană numite duhuri.

Lumea duhurilor este următoarea lume după lumea spiritelor. Lumea duhurilor este următoarea lume şcoală a lui Dumnezeu de după lumea şcoală a spiritelor lui Dumnezeu. Dumnezeu a creat lumea şcoală a duhurilor demult, pe măsură ce spiritele din lumea şcoală a spiritelor începeau să se desăvârşească. Dumnezeu a adus rând pe rând spirite în lumea şcoală a duhurilor şi a început să le înveţe tainele desăvârşirii în trupul numit duh. O parte din aceste duhuri nu au fost de acord să rămână până la desăvârşire, ci văzându-se pe ele însele puternice au încercat să-şi creeze chipuri, după chipul lor şi creaţii după puterile fiecăruia. Aceşti zei în trupuri duh nu reuşeau însă să-şi asigure nemurirea tuturor creaţiilor făcute de ei. Şi ei au dorit să se întoarcă înapoi în lumea şcoală a duhurilor lui Dumnezeu pentru a-şi continua desăvârşirea învăţând de la Dumnezeu. Astfel, ei (care pierduseră foarte mult timp în rătăcirile lor şi au făcut ca miliarde de fiinţe pe care le-au momit cu promisiuni, să facă după învăţăturile lor deşarte lucruri ce le stagnau desăvârşirea) s-au întors la Dumnezeu. Dumnezeu a construit pentru toţi fiii Lui rătăciţi, lumea de îndreptare a duhului. Şi aşa prin cicluri de încarnări succesive în această lume de îndreptare a tuturor duhurilor căzute, cu timpul, duhurile se mântuie prin graţia lui Dumnezeu. În această lume de îndreptare, Dumnezeu a învelit duhurile în suflet, trup fizic şi aură pentru ca puterile distructive ale zeilor să nu se manifeste, ci doar puterile duhurilor luminoase, dumnezeieşti. Dumnezeu a mai pus pe lângă toţi oamenii ce vin în această lume de îndreptare, păzitori şi veghetori din rândurile îngerilor Săi şi din rândurile spiritelor naturii pentru ca oamenii să nu se strice între ei definitiv şi nici să nu producă distrugerea totală a lumii de îndreptare. Tot aici,

în timp, oamenii din lumea de îndreptare au primit mângâietori din rândul semenilor lor însemnaţi cu pecetea apostolică. Această lume de îndreptare a duhurilor căzute, este lumea în care ne manifestăm acum şi scriem această carte, lumea materială. În această lume de îndreptare a duhurilor, adică în lumea noastră, duhurile dornice de îndreptare care trec prin nenumărate cicluri de reîncarnare, pătrund prin portalurile de intrare. Aceste portaluri de intrare au fost create de Dumnezeu odată cu lumea de îndreptare. Prin aceste portaluri, vin spiritele nedesăvârşite în trupul de duh pentru a se încarna în lumea de îndreptare, care este lumea noastră materială. La sfârşitul învăţăturii de o viaţă, spiritele nedesăvârşite în duh pleacă din această lume prin portalurile de ieşire din lumea materială. Putem vorbi deci de existenţa a două tipuri de porţi ale lumii de îndreptare care sunt :

a. Portalurile de intrare ale spiritelor nedesăvârşite în corpul duh.
b. Portalurile de ieşire ale spiritelor nedesăvârşite în duh.

Aproape toţi ştim cum arată o biserică pentru că am fost acolo o dată sau de mai multe ori din motive personale sau din curiozitate. Foarte puţini ştiu însă că aceste maiestuoase construcţii din fier-beton sunt aşezate, sunt calate, exact pe locurile energetice numite portaluri de lumină, construite de Dumnezeu odată cu lumea în cauză. Interiorul bisericii este plin de asemenea porţi de comunicare cu alte lumi. Cea mai mare poartă este cea care uneşte partea nevăzută de oameni a bisericii cu partea unde vine lumea. Această parte nevăzută de oameni a

bisericii, numită „Sfânta sfintelor” este locul unde nu intră decât preoţii şi unsul lui Dumnezeu regele. Chiar pe linia uşilor ce dau în Sfânta sfintelor se găseşte poarta de intrare din lumile lui Dumnezeu în lumea fizică. Pe acolo vine Domnul chemat de preoţi să audă păsurile poporului Său. Împreună cu El coboară nenumărate fiinţe luminoase. Portalurile de intrare ale spiritelor în lume sunt aşezate întotdeauna în faţa treptelor de intrare în biserică, la nouă sau la mai mulţi paşi distanţă. Aceste uşi de intrare se văd ca ceţuri luminoase alcătuite din energii diferite de gând, cuvânt, purtare şi lumină din energia acestei lumi. Dincolo de lumea aceasta există de asemenea o poartă asemănătoare, din energii de gând , cuvânt, purtare şi lumină din aceste lumi. Printr-o lege Divină cele două porţi se atrag una pe alta şi astfel două lumi se unesc prin acele porţi.

POARTA PE CARE INTRĂ SPIRITELE NEDESĂVÂŞITE ÎN CORPUL DUH

În lumea de îndreptare a lumii şcoală a duhurilor intră o largă categorie de spirite. Şi anume: spirite noi, spirite vechi care desfăşoară activităţi de apostolat şi spirite care doresc să se mântuiască, adică spiritele nedesăvârşite în lumea şcoală de duh din pricina rătăcirii lor de la Dumnezeu. În această categorie intră zeii şi zeiţele de altădată, zeii şi zeiţele mai mici în putere şi tărie, îngerii şi spiritele naturii căzute, care cândva se aflau în slujba zeilor şi zeiţelor. Venirea acestor spirite în lumea materială este un fenomen cosmic. Pentru a avea o înţelegere deplină asupra însemnătăţii acestui eveniment cosmic care este naşterea în trup de carne, în lumea materială, ne vom referi pe scurt la istoria lumii materiale, precum şi la funcţionarea ei.

SCURTĂ ISTORIE A FORMELOR UMANOIDE

Forma umanoidă este forma următoare în care spiritul trebuie să se desăvârşească. Ca şi în celelalte lumi anterioare unde s-a desăvârşit omul, şi în lumea materială există pus la rang de regulă cosmică libera cugetare, sau, aşa cum se mai numeşte, liberul arbitru. Cândva, foarte demult, când în lumea şcoală a duhurilor lui Dumnezeu, multe duhuri s-au numit pe ei înşişi zei, în acea lume şcoală au rămas alături de Dumnezeu duhurile oamenilor care ascultau de El. Împreună cu Dumnezeu şi duhurile oamenilor, au rămas şi spiritele naturii ce respectau planul lui Dumnezeu cu omul. Pentru zeii ce doreau întoarcerea lor din rătăcire şi pentru zeițe, dar şi pentru îngerii şi spiritele naturii ce i-au urmat în rătăcirile lor, Dumnezeu a întocmit lumea de îndreptare, lumea în care trăim noi acum. La ora actuală, toate aceste categorii sunt ascunse prin suflet, în corp de carne şi aură. Sufletul este totodată un „cod” care nu poate fi „spart” sau „descifrat” de către nimeni cu excepția lui Dumnezeu. La fel putem să spunem că funcționează şi trupul de carne şi fiecare aură umană. De ce au fost necesare toate acestea? Ei bine, noi cei care suntem azi aici pe pământ, eram cândva zei şi zeițe mai mari ori mai mici, progenituri ale lor, îngeri şi spirite ale naturii căzute, ori progenituri ale lor. Împreună, cu toții alcătuiam „confederația Întunericului”, cu toții eram „satan”, adică „adversarii” lui Dumnezeu. Când ne-am despărțit de ei, aceştia au prins o ură teribilă pe noi toți, foştii lor „tovarăşi de arme” dar şi sprijinul lor energetic, sprijin necesar pentru ca ei să rămână vii, dar fără ca adevărata lor viață să le vină de la Dumnezeu. Totodată mai existau semeni

de ai noştri în acea coaliţie a răului care ne duşmăneau şi căutau să ne desfiinţeze pentru a se îmbrăca cu puterile noastre. Astfel, pe pământ toţi aceşti „foşti camarazi” ne doresc unii reîntoarcerea în tabăra lor, iar ceilalţi pieirea definitivă. Când oamenii prin alegerile lor fac un rău oarecare prin gând, cuvânt şi faptă, ei se întunecă. Rezonanţa răului din ei atrage răul din afara lumii de îndreptare. Demult, datorită răului din inima omului, pe pământ fuseseră atraşi o mulţime de zei şi zeiţe puternice. Ei au întemeiat pe pământ adevărate imperii de lumină unde domneau. Ei au avut fii şi fiice între ei, cu ceilalţi oameni din lumea de îndreptare, (zeii şi zeiţele de altădată) ori cu fiinţele îngereşti sau cu spirite ale naturii. Şi aici în această lume toţi aceşti fii şi fiice mureau definitiv după ce îşi trăiau viaţa. Dumnezeu a coborât pe pământ, pentru ca aceşti copii de zei şi zeiţe, copiii lor, şi fiii şi fiicele lor făcute împreună cu fiinţele îngereşti şi spirite ale naturii să nu moară pentru totdeauna ci să se mântuiască, adică să se întoarcă în lumea şcoală a duhurilor lui Dumnezeu în aceleaşi trupuri cu acelea ale părinţilor lor. Dumnezeu şi-a jertfit pe cruce sângele Lui nemuritor de gând, purtare şi lumină. Acest sânge s-a scurs în pământ şi a născut din nou toate fiinţele muritoare create de zei, zeiţe, spiritele naturii şi îngerii căzuţi. Acest fenomen cosmic numit „naşterea din nou” este stipulat în biblie în cele patru evanghelii, după Luca, Matei, Marcu şi Ioan. Evanghelia lui Dumnezeu înseamnă „Vestea bună” a lui Dumnezeu, că tot ce era muritor a fost mântuit şi născut din nou prin jertfa lui Dumnezeu, care este Iubirea Infinită. După ce Dumnezeu a răscumpărat prin jertfa Sa pe zeii căzuţi, îngerii şi spiritele naturii şi pe toţi fiii şi fiicele lor, toţi zeii au fost siliţi să se retragă înapoi în regatele lor nepământene ce satelizează lumea

de îndreptare a duhurilor, lumea materială. Ei au fost forţaţi să intre în lumea de îndreptare atunci când rămân fără putere. Puterea lor constă în sufletele care aderă la ei şi se închină lor, prin tehnicile şi învăţăturile lor. Astăzi, scrie în Biblie, „mai este puţin timp", iar Satan „ştie asta şi răcneşte ca un leu". „Cel rău" are multă experienţă cu omul şi îl atrage în curse copilăreşti. Lumea creştină a fost penetrată de învăţăturile zeilor vechi şi miliarde de suflete alimentează aceşti zei care devin din ce în ce mai puternici. Toate sufletele creştine îşi pierd sufletul şi puterea şi se năruie din drumul mântuirii. Ei riscă să piară definitiv din trupul de suflet şi duh şi să se reîntoarcă „învinşi" de semenii săi în lumea spiritului.

CINE SUNT COPIII NOŞTRI?

Naşterea este o minune dumnezeiască printre miliardele de minuni pe care El le face pentru noi, fără să le vedem funcţionarea minunată. Însă pe cine aduce barza atunci când aduce? Iată pe scurt care este răspunsul la această întrebare, care fără doar şi poate munceşte multe minţi de părinţi în pragul unui asemenea eveniment crucial din vieţile lor şi aşa destul de necăjite. Pentru început ne vom referi la contactul sexual.

Contactul sexual nu este numai o împreunare trupească, ci şi un act de intimitate energetică. Trebuie subliniat că trupul fizic al micuţului este doar un vehicul prin care se exprimă spiritul nedesăvârşit în duh al omului care este chemat la naştere.

La naştere pot fi chemate spirite rele din coaliţia întunericului, copiii noştri de mai târziu care ne înşeală

aşteptările şi care ne fac să ne întrebăm: „cu ce am greşit Doamne?” Ei bine, când ajungem să adresăm lui Dumnezeu această întrebare atunci sigur am încălcat măcar o lege cosmică, sau o regulă de igienă, aşa cum se mai numeşte aceasta. Să ne imaginăm momentul actului sexual dintre doi oameni de sex opus. Dacă bărbatul are o încărcătură întunecată, sau dacă o are femeia, sau amândoi, atunci viitorul copil care va fi chemat în trup va avea aceeaşi încărcătură energetică întunecată. Cum se obține această încărcătură întunecată şi cum se transmite ea prin spermă, femeii în timpul actului sexual?

Ei bine, când unul dintre parteneri s-a comportat rău în timpul vieții în familie şi în relațiile sociale şi nu a întreținut vie comunicarea cu Dumnezeu, înseamnă că a eliberat energii de gând, cuvânt şi purtare distructive. Acest lucru l-a întunecat şi i-a produs boli interioare ce au pătruns până în trupul fizic. Există din ce în ce mai la modă obiceiul libertinajului sexual. Prin acest procedeu oamenii preiau toate bolile de spirit, duh, suflet, trup şi aură de la partenerii lor. În momentul când bărbatul ejaculează, dacă acesta s-a mai împreunat cu alte femei, atunci nenorocirea este şi mai mare, pentru că acele femei s-au mai împreunat cu alți bărbați care la rândul lor s-au mai împreunat cu alte femei...

Atunci în trupul femeii, acel bărbat introduce toate bolile şi nenorocirile fostelor partenere de pat şi a tuturor partenerilor acestora. Tot prin acest act sexual necurat se preiau toate blestemele lor şi toate legăturile diavoleşti, demonice, drăceşti şi vrăjitoreşti cu care erau legate toate ființele cu care s-a împreunat bărbatul. Începând din acel moment, femeia intră sub auspiciul întunericului care îşi trimite mesager puternic şi de bază în pântecul femeii şi automat în lumea materială. Astfel

apare puterea „celui rău" de a-şi localiza „duşmanii" „pitulați" în lumea de îndreptare şi ascunşi în suflete, trupuri de carne şi aură. Viața femeii devine de aici încolo un adevărat chin. Dacă femeia înțelege sacrificiul pe care îl face, ea va mijloci la Dumnezeu pentru ca cel rău adus în lume să se întoarcă în lumină la Dumnezeu. Sacrificiul este supremul act de iubire pe care femeia mamă ori tatăl copilului îl poate face pentru copil, deoarece îşi jertfeşte propria sa evoluție pentru luminarea copilului. În ceruri răsplata lui Dumnezeu pentru astfel de părinți este nemăsurată.

Dacă părinții au relații intime înainte de a intra în biserică, atunci în copil se transferă toate bolile şi toate nenorocirile ce sunt în ei şi pe care le-au acumulat de la partenerii ori de la partenerele lor de pat. Spiritul este legat de duh, suflet, de trupul fizic şi de aură prin patru mari legături:

- legăturile energetice de gând;
- legăturile energetice de cuvânt;
- legăturile energetice de purtare;
- legăturile energetice de lumină.

Bolile transmise de la părinți, adică energiile lor întunecate, nu lasă datorită rezonanței lor joase, ca spiritul să se potrivească bine în trupul fizic. Astfel apar încă înainte de naştere deficiențe energetice de gând (mintale), deficiențe energetice de cuvânt (lingvistice) şi de auz precum şi deficiențe energetice de purtare (deficiențe motorii, lipsa mirosului şi a simțului tactil) în viitorul corp al copilului. Din ce în ce mai mulți micuți se nasc în zilele noastre cu deficiențe energetice de lumină. Aceste deficiențe sunt expresia imposibilității spiritului de a-şi „potrivi" sângele spiritului luminos cu sângele întunecat

al trupului de carne. Astfel un număr mare de copii prezintă boli grave de sânge încă înainte de a se naşte.

Dacă până acum ne-am referit la bolile contractate în momentele venirii spiritului, acum ne vom opri pentru a spune câteva cuvinte despre intrarea spiritelor prin poarta de intrare a lumii de îndreptare, care este lumea materială.

Prin poarta de intrare a spiritelor nedesăvârşite în duh se intră întotdeauna la răsăritul soarelui ce luminează lumea noastră.

Această poartă se deschide în faţa treptelor de intrare în biserică la o anumită distanţă. Prin această poartă este lăsat să intre doar spiritul ce urmează să vină. Există fiinţe de lumină îngereşti şi fiinţe de lumină din ierarhia spiritelor naturii ce au îndatorirea de a deschide şi păzi această poartă şi de a o închide înapoi după evenimentul în cauză. Acestui spirit i se dă pentru însoţirea sa în viaţă, spirite ale naturii veghetoare şi păzitoare şi îngeri veghetori şi păzitori. Aceşti tovarăşi ai spiritului îl vor însoţi până la plecarea lui din această lume. Sunt îngeri şi spirite ale naturii veghetoare îndrumătoare de gând, de cuvânt, de purtare şi de lumină. Înainte de a veni un spirit prin portalul de intrare, pe cerul energetic al lumii materiale se vede o rază de energie de gând, care arată din ce „tabără" vine spiritul, unde se deschide portalul, şi când. Urmează după un timp de învăţare a spiritului, întruparea propriu-zisă în pântecul mamei. După circa patru cinci luni, spiritul îşi creează duhul şi sufletul şi îşi constituie legăturile acestor două structuri cu trupul fizic. Din acel moment el nu mai poate să plece decât prin porţile spiritului său care duc spre lumile lui proprii şi spre „Împărăţia lui Dumnezeu".

Dacă ceva mai înainte vorbeam despre bolile energetice la care este supus spiritul înainte de a se stabiliza în trup, în cele ce urmează ne vom referi la bolile contractate şi de trupul fizic prin care se exprimă spiritul nedesăvârşit în duh. Putem vorbi despre trupul micuţului ca despre un trup extrem de firav, supus cu uşurinţă la o largă gamă de disfuncţii ce apar atunci când asupra lui şi automat asupra mamei sale care îl poartă, se trimit energii întunecate, distructive. Astfel orice copil suferă atacuri energetice de gând, de cuvânt şi de purtare întunecată din patru mari direcţii şi anume:

- de la propria mamă;
- de la propria familie;
- de la semeni (familiile şi rudele părinţilor săi);
- de la zeii şi zeiţele din tabăra lor şi de la zeii şi zeiţele potrivnice, într-un cuvânt de la „cel rău”.

Copilului atacat de propria mamă prin gândurile, cuvintele şi purtările ei distructive, îi sunt produse grave leziuni la nivelul structurilor energetice interioare. Acestea pierd sânge prin acele leziuni. Acest lucru naşte dureri. Sângele de lumină nu mai rezonează cu sângele trupului. Apar boli de spirit, duh, suflet şi trup fizic.

ATACURI DE GÂND, CUVÂNT ŞI PURTARE

Multe mame ajung până acolo, aduse de lucrarea întunericului, încât să nu îşi dorească copilul. Tot prin lucrătură întunecată se aduce mama spre pofte sexuale cu alţi parteneri. În aceste cazuri, legăturile dintre structurile energetice ale micuţului şi trupul fizic se scurtcircuitează, îmbolnăvindu-l.

Totodată partenerul sau partenerii femeii însărcinate varsă în copil handicapurile, întunericul şi blestemele lor. Prin jocuri întunecate se produc pe fondul răutăţii mamei şi tatălui copilului, altercaţii între ei, ce pot fi atacuri de gând, de cuvânt şi de purtare întunecată. De multe ori familiile mamei şi tatălui atacă prin energii de gând, cuvânt şi purtare întunecată, copilul şi părinţii lui, din motive diverse. Atunci când toate aceste energii întunecate lovesc copilul, rezonanţa luminoasă a trupului firav şi a sufletului scade. Atunci duhul copilului devine „vizibil" pentru zeii şi zeiţele potrivnice şi pentru ajutoarele lor, îngerii căzuţi şi spiritele naturii căzute. Dacă nu ar fi vegheaţi şi păziţi de veghetorii şi păzitorii lui, copilul, fostul zeu ori zeiţă ce s-a desprins din coaliţia întunecată ar fi făcut mii de fărâme în aceste momente de slăbiciune în care se află. Bineînţeles că pe parcursul vieţii, va avea parte de multe piedici puse „cu voioşie" de foştii săi „amici de năzbâtii" şi „de arme" care nu încetează să-i acuze de laşitate şi „înaltă trădare" pe cei care au îndrăznit să plece din tabăra întunericului în cea a luminii.

BISERICA, LOCUL DE ÎNTÂLNIRE AL OMULUI CU DUMNEZEUL SĂU

Fără îndoială că în urma parcurgerii acestei cărţi ne putem răspunde singuri la întrebarea cine suntem, la întrebarea de unde venim şi la întrebarea de ce suntem aici. Totodată nu se poate să nu înţelegem că în cosmosurile acestea reci, Dumnezeu ne este singurul prieten adevărat care ne iubeşte fără să ne ceară plată. Am învăţat totodată că toate lumile lui Dumnezeu

corespondează între ele prin aşa zise „drumuri” şi că la fiecare capăt al acestor drumuri sunt portaluri sau porți de intrare în fiecare din aceste lumi. Am mai învățat că fiecare loc unde se unesc lumile, are construit de curând din materie, locuri de întâlnire a tuturor ființelor din toate lumile. Noi am numit aceste locuri de întâlnire biserici. În biserici se întâmplă minunile cele mai mari ale lui Dumnezeu, pe care nu le mai poate realiza nici o altă ființă. Aceste minuni sunt numite taine ale bisericii. În aceste biserici există slujitori văzuți şi nevăzuți ai lui Dumnezeu. În timpul acestor minuni dumnezeieşti participă nenumărați slujitori sau cum îi mai numim noi preoți. Trebuie subliniat însă faptul că numărul preoților care nu se văd în timpul săvârşirii tainelor în biserica nevăzută, sunt de zeci şi sute de ori mai mulți decât preoții văzuți de oameni în biserica din lumea materială. În cele ce urmează, vom vorbi despre una din tainele bisericii sau despre minunea dumnezeiască numită în limbajul nostru omenesc, botez.

TAINA BOTEZULUI

Trebuie specificat că există cinci mari ceremonii specifice pentru fiecare structură energetică ce alcătuieşte omul şi anume:

- corpul spiritual;
- corpul duh;
- corpul sufletului;
- corpul fizic;
- aura umană.

Şi pentru că această carte se ocupă cu studiul spiritului, ne vom referi mai mult la ceremonia de botez a spiritului. Vom enumera de asemenea categoriile spiritelor care se botează şi vom discuta despre cum se vede biserica prin clarvedere împreună cu toți slujitorii săi. În cele din urma vom descifra împreună această taină dumnezeiască orânduită de Dumnezeu înspre ajutorul omului.

BISERICA VĂZUTĂ ŞI BISERICA NEVĂZUTĂ
(vezi desen 11)

Fiecare biserică ce se ridică în lumea materială, se ridică întotdeauna pe locul unui portal de lumină. Aşa cum am precizat înainte, în acele locuri, în fața şi în spatele bisericii sunt porți de intrare şi de ieşire din această lume. Fiecare biserică are în componența sa trei sau patru turle, despre a căror însemnătate vom vorbi în cele ce urmează. Privită prin clarvedere, contrapartea energetică a unei biserici arată cât se poate de minunat. Partea bisericii ce conține turla cea mare este construită din energie de gând ce seamănă cu o apă verde cristalină ce nu se împrăştie. Partea turlei din mijloc este construită din energie de cuvânt şi se vede precum gheața transparentă asemenea cristalului ce emite mereu şi mereu cețuri energetice multicolore şi deosebit de parfumate, cu minunate sunete. Partea din față a bisericii în care se află prima turlă, este construită din energie de purtare. Ea se aseamănă cu o îmbinare de foc şi fulgere deosebit de intense. De acolo ies mereu şi mereu jerbe de foc şi mii şi mii de fulgere precum din soare. Privită de la depărtare, o biserică este înfăşurată de

energia luminoasă a celor trei energii din care este construită biserica. Această energie de lumină se vede ca un glob din lumină argintie, foarte intensă, însă foarte blândă şi odihnitoare. Cele trei turle sunt străbătute fiecare în parte exact prin cruce, de trei tuburi mari din energie de gând, cuvânt şi purtare. Aceste linii divine ale bisericii sunt legătura directă cu lumile nevăzute ale lui Dumnezeu. Acolo unde întâlneşti biserici ce au patru turle în loc de trei, îți arată că împrejurul bisericii de cartier, de zonă sau de sat, se duce luptă mare pentru spiritele înfăşurate în duh, suflet, trup şi aură. Prin acele suflete din acel loc, cartier, există spirite care nu trebuie să fie recunoscute de zei, zeițe şi de ajutoarele lor îngerii şi spiritele naturii căzute. Ele trebuie să rămână ascunse de „cel rău”. Dacă sunt „recunoscute”, atunci acea a patra „turlă” a bisericii aduce o energie suplimentară şi anume energie de lumină nepieritoare, sau cum o numim noi Duh Sfânt. Împrejurul acestor biserici cu mai multe turle, sunt portaluri de lumină prin care vin armatele lui Dumnezeu conduse de puternicul lor îndrumător şi strateg Mihail. Sufletele recunoscute de „cei răi”, beneficiază de „gardă” strălucitoare până la îndreptarea din răutățile lor, pentru că răutățile fiecăruia făcute cu gândul, cu vorba şi cu fapta, deschid calea „celui rău” spre el. Tot interiorul bisericii se vede ca şi în afara ei, adică din întocmiri de energie de gând, de energie de cuvânt şi de energie de purtare. La privit acestea seamănă cu apa, cu gheața şi cu focul învăpăiat. Podelele bisericii au aceiaşi alcătuire. Este minunat când păşeşti într-o biserică ca şi clarvăzător deoarece vezi cum calci pe gheață fără să se spargă sau fără să se topească, vezi cum calci prin foc şi fulgere fără să-ți dăuneze în vreun fel. Picturile şi icoanele din biserici se văd ca ape, gheață ori foc ce tremură, iar pe aici

pătrund fiinţele ce sunt reprezentate în ele. Altarul, pe partea lui exterioară este construit dintr-un amestec din energii de gând, cuvânt şi purtare. Ele se percep precum cristalul şi foc învăpăiat ce naşte dinăuntrul său jerbe de foc şi fulgere. Altarul pe partea lui interioară este construit din energie de lumină, care este energia nemuritoare a energiei de gând, de cuvânt şi de purtare. Această energie ce alcătuieşte partea de interior a altarului unde intră doar preoţii şi regele, se vede ca o întocmire de energie luminoasă şi foarte intensă, de culoare argintie care mângâie ochii clarvăzătorului cu blândeţea şi frumuseţea ei neasemuită ei. Din ea ies mereu şi mereu sunete precum ale unor coruri minunate şi miresme fine nelumeşti. Toate acestea alcătuiesc împrejurul altarului, minunate curcubee. Din acest altar ies neîncetat limbi ca de foc şi fulgere ce dansează în biserică, intră în altarul din faţă, în lumânări, în flăcările acestora şi în creştetul capului preoţilor şi celor care sunt prezenţi în biserică curăţindu-le propriile energii întunecate, de gând, cuvânt şi purtare. De multe ori această lumină minunată ia formă trupească, numindu-se a treia persoană a lui Dumnezeu, Duhul Sfânt. Această persoană este „Dumnezeu care dăruieşte nemurirea gândurilor, cuvintelor şi purtărilor toate". Înfăţişarea acestei închipuiri(alcătuiri) a lui Dumnezeu este preaminunată şi preastrălucitoare iar minunile pe care le săvârşeşte cu omul, mila şi răbdarea pe care o emană sunt nesfârşite. Fiii lui Dumnezeu şi toată creaţia, numesc acest chip a lui Dumnezeu „Strălucirea strălucirii". Văzute prin clarvedere, contrapartea energetică a veşmintelor preoţeşti sunt fără asemuire în lumea noastră. Aceste haine preoţeşti sunt alcătuite din energii de gând, din energii de purtare, din energii de cuvânt şi din energii de lumină, sau din îmbinarea tuturor

acestor energii. Astfel, sunt straie preoțeşti ce par construite din apă, din zăpadă, din foc şi din fulgere ori din lumină strălucitoare argintie ce naşte mereu şi mereu curcubee minunate. Pe aceste straie preoțeşti sunt prinse de Dumnezeire, de sfinți, de Maria, de îngeri şi de spiritele naturii minunate însemne, cununi, podoabe, sigle, peceți, ori medalii din diferite energii. Acestea au diferite modele geometrice necunoscute în lumea noastră. De aceste însemne sunt prinse panglici minunate din lumini diferite. Pe aceste panglici sunt scrise cuvinte nemuritoare, imposibil de pronunțat în lumea materială. Aceste cuvinte se văd ca propoziții ce par scrise cu cerneală de apă, de zăpadă, de foc, de fulger ori de lumină.

În afara bisericii, terenul pe care calcă omul se vede prin clarvedere ca apele cu valuri, pe care însă, calci fără să te înghită adâncurile lor.

Atunci când începe slujba în biserica lumească, lumile se apropie şi se văd ca fiind una în alta, Biserica din ceruri se suprapune peste biserica de pe pământ. Însă față de biserica din lumea materială, biserica din ceruri este la o scară mult, mult mai mare. Biserica nevăzută nu este creată de mâini omeneşti. Ea este alcătuită şi creată prin gânduri, cuvinte şi gesturi ale mâinii fără de pată, nemuritoare, adică din lumină dumnezeiască. Când lumile se apropie, sfinții bisericii nevăzute se află în mijlocul sfinților din biserica lumească. Mulțimea de preoți şi slujitori ai bisericii din ceruri sunt în mijlocul mulțimii de preoți şi slujitori din biserica de pe pământ. Biserica din ceruri este asemănătoare cu biserica de pe pământ. Ea este creată din energii nemuritoare de gând, de cuvânt, de purtare şi de lumină. Ea arată ca întocmită din ape limpezi ca cleştarul, din gheață transparentă asemănătoare cristalului, din foc

învăpăiat ce aruncă flame şi fulgere şi din lumini minunate argintii, neasemuite. Îngerii veghetori şi păzitori ai prietenilor şi familiilor din ceruri, sunt alături de îngerii veghetori şi păzitori ai celor ce intră în biserica din lumea pământeană. Spiritele naturii ocrotitoare din ceruri sunt şi ele în mijlocul spiritelor naturii ocrotitoare a oamenilor ce intră în biserica pământeană. Trâmbițe şi coruri din ceruri se amestecă în ecou cu cuvintele şi corurile din biserica de pe pământ. Preotul bisericii din ceruri este la loc de mare cinste în biserica din ceruri. El este sfântul bisericii pământene. El are aceiaşi slujitori în ceruri, pe care i-a avut cândva pe pământ în misiunea lui de desăvârşire a sinelui său spiritual şi a semenilor săi din acele timpuri, pe când îndeplinea deosebita misiune de apostolat. Împrejurul lui sunt mulțimi de semeni de ai noştri, care ca şi noi au fost cândva zei şi zeițe, ori unelte neştiutoare şi oarbe în mâinile acestora. Dumnezeu are în lumile Lui o mulțime de sfinți ai Săi prin care lucrează înspre mântuirea noastră, adică pentru reîntoarcerea noastră în lumea şcoală a duhurilor lui Dumnezeu. Toți sfinții, pe lângă semenii lor ce îi ajută şi care slujesc în diferite moduri (prin gând, cuvânt şi faptă în familiile noastre, în relația noastră cu semenii, cu creația lui Dumnezeu şi cu Dumnezeu) au mulțime de ajutoare îngereşti şi de spirite ale naturii, care sunt frații noştri în Dumnezeu. În această carte ne vom referi la unul din aceşti sfinți, frate al nostru care mijloceşte neîncetat pentru noi la Dumnezeu. Numele lui cunoscut pe pământ, de demult, pe când se afla printre oameni este Nicolae. Duhul său creat după chipul şi asemănarea Domnului este minunat la privit. Părul său este ca apa străvezie şi luminoasă, ochii lui sunt ca stelele, fața lui este ca zăpada. Trupul său este ca focul. O barbă mică îi acoperă fața. Hainele lui sunt ca alcătuite din lumini

verzi-albăstrui foarte blânde. Încălţările lui par fulgere. Brâul este ca focul şi îi cuprinde mijlocul. Pe degetul inelar al mâinii drepte poartă un inel deosebit precum o stea, în loc de piatră. Principala lui misiune a fost şi a rămas aceea de a abate pe oameni de sub influenţa zeilor şi zeiţelor şi de sub influenţa ajutoarelor acestora, îngerii şi spiritele naturii căzute, pe care îi numea draci şi demoni. Sfântul Nicolae se împotriveşte cu fiinţa lui nemuritoare şi acum „coaliţiei răului” de pe pământ, sau cum este numită aceasta coaliţie „diavolul” şi „satan”. Prin energiile duhului său nemuritor, el pune stavilă energiilor întunecate ale zeilor care ne vor pierirea. Astfel, gândul, cuvântul şi purtarea lui şi a ajutoarelor lui se împotrivesc şi azi, mai ales gândurilor, cuvintelor şi purtărilor zeilor faţă de oameni şi lucrăturilor întunecate ale acestora în familiile noastre, în relaţia noastră cu semenii noştri, şi în relaţia noastră cu Dumnezeul nostru. Asta deoarece aceşti zei, zeiţe, draci şi demoni, lucrează prin noi spre dezbinarea şi distrugerea familiilor noastre, lucrează pentru a ne urî un om cu altul, la locul de muncă sau în societate, şi vor să ne îndepărteze de Dumnezeu prin gânduri mincinoase şi învăţături mincinoase, care ne-au invadat lumea creştină şi care vin din ţările unde domnesc zeii.

Pentru a avea o oglindire întemeiată a lucrării Sfântului Nicolae, vom cita câteva propoziţii din „Acatistul Sfântului Ierarh Nicolae, arhiepiscopul Mirelor şi Lichiei”. Acest acatist a fost tipărit cu binecuvântarea Preasfinţitului Părinte Galaction, Episcopul Alexandriei şi Teleormanului. Sfântul Nicolae a trăit pe vremea Împăraţilor Diocleţian şi Maximilian (248-305)

Icosul 1

„Bucură-te, capul cel sfinţit."

„Bucură-te, cel ce ai sfărâmat capul cel diavolesc cu rugăciunile tale."

„Bucură-te, cel ce ai pierdut viforul mulţimii zeilor."

„Bucură-te, cel ce eşti dimpreună vorbitor cu îngerii."

„Bucură-te, izgonitorul demonilor."

„Bucură-te, graiule al dumnezeieştilor cuvinte."

Icosul 3

„Arhanghelii cu îngerii se minunează, părinte, de credinţa ta cea tare către Dumnezeu; apostolii şi proorocii se laudă cu tine."

„Bucură-te, cel ce împreună locuieşti şi lucrezi cu îngerii."

„Bucură-te, cel ce eşti slujitor asemenea lui Grigore Teologul în preoţia lui Dumnezeu."

„Bucură-te, cu Ion Gură de Aur, dimpreună vorbitorule."

„Bucură-te, prietenul marelui Vasile."

„Bucură-te, că dimpreună cu dânşii tai eresurile zeilor (învăţăturile zeilor)."

„Bucură-te, cel ce porţi o credinţă cu dânşii."

„Bucură-te, că faci minuni spre împăcarea oamenilor."

„Bucură-te, că tu cureţi lumea de mulţimea zeilor."

Icosul 6

„De împrejurările diavolești izbăvește pe oameni, părinte, cu rugăciunile tale, cel ce cu râurile sudorilor tale ai strâns mulțimea zeilor.”

Icosul 8

Ca cel ce ai îndrăznire către Hristos, Nicolae, că turma Lui păzești de lupii cei văzuți și nevăzuți și de către cei ce scapă sub acoperământul tău nu te întorci, și nouă celor ce suntem învăluiți de gânduri și de purtări viclene, dă-ne mână de ajutor părinte, ca să te lăudăm pe tine zicând:

„Bucură-te, căci dimpreună cu îngerii salți.
Bucură-te, că pe diavolii întrupați îi surpi.”

Icosul 11

„Bucură-te, viețuitorule în locașul Celui Preaînalt.”
„Bucură-te, cel ce ai înecat pe fiii diavolești.”
„Bucură-te, că pe dascălul eresurilor îl rușinezi.”

Condacul 12

„Înțelepciunea ta, întru totul cinstită, pe Arie diavolul întrupat l-ai surpat, și mintea ta a stricat mulțimea zeilor; mântuiește și sufletele noastre cele rătăcite și ne învață a cânta cu tine lui Dumnezeu: Aliluia!”

Acatistul Sfântului Nicolae ilustrează pe deplin bătălia continuă dintre rău și bine, lupta dintre întuneric și lumină, confruntarea dintre spiritele nedesăvârșite în duh ale oamenilor (duhurile zeilor) și spiritele desăvârșite în duh ale oamenilor

(sfinții lui Dumnezeu). Totodată în acest acatist este arătată lupta dintre ajutoarele zeilor, îngerii căzuți şi spiritele naturii căzute şi ajutoarele sfinților, îngerii şi spiritele naturii luminoase, care au rămas cu Dumnezeu. Împotriva gândurilor, cuvintelor şi purtărilor greşite, distructive şi întunecate ale zeilor se opun gândurile, cuvintele şi purtările fără greşeală ale sfinților. Această bătălie cruntă se duce ferită de ochii pământenilor, în fiecare familie, a spiritului nedesăvârşit, în fiecare relație umană de la serviciu sau din cercurile de prieteni, ale spiritelor nedesăvârşite. Pentru fiecare spirit nedesăvârşit în duh, se duc lupte crâncene. Cei din tabăra luminii, țin să îl aducă înspre biserică şi înspre Dumnezeu, iar cei din tabăra întunecată îl împiedică să ajungă la biserică şi la Dumnezeu.

Taina botezului este unul din nesfârşitele motive pentru care spiritul nedesăvârşit în duh, aflat în trupul de carne din lumea materială trebuie pentru siguranța sa, să intre o dată pe zi la biserică şi să participe la slujbe. Principalul scop al botezului este de a elimina toate bolile şi blestemele pe care aceştia le introduc în momentul procreerii copilului. Aceste boli sunt cauzate de defecțiunile structurilor energetice la nivel de spirit, duh, suflet, trup fizic şi aură umană. Aceste defecțiuni apar în părinți datorită gândurilor, vorbirii şi purtării defectuoase pe care le-au avut până în momentul procreerii, între ei, cu familiile lor şi cu toți oamenii cu care au comunicat până în acel moment. Câteva dintre aceste cuvinte, gânduri şi purtări defectuoase putem afirma că le cunoaştem cu toții, unii mai puțin iar alții foarte bine. Cu toții am avut şi avem încă gânduri, cuvinte şi purtări de frică, de teamă să nu pierdem ceva ori pe cineva la care ținem. Din această cauză, fără Dumnezeu, dezvoltăm mânie şi ură față de aproapele nostru. Toate acestea

duc la lăcomie şi suferință foarte mare. Ca să ne stingem acest rău, ori ca să trăim din nou clipele ce le-am pierdut de la ființele dragi pe care le-am depărtat de la noi, dezvoltăm gânduri, cuvinte şi purtări răzbunătoare față de semenii ce nu sunt vinovați pentru eşecurile noastre. Astfel de gânduri, cuvinte şi purtări răzbunătoare sunt de minciună, de înşelare, de trădare, de beție, de destrăbălare, de curvie şi preacurvie, de vătămare şi ucidere, de asuprire, batjocură şi cruzime.

Atunci, în acele momente, lumina din duhurile noastre nedesăvârşite scade iar zeii şi ajutoarele lor ne văd, ne recunosc şi ne duc înspre pierzanie pe unii şi spre reîntoarcerea înapoi la ei, pe alții dintre noi. În acele momente, dacă omul înțelege greşelile lui, ajutorul luminii vine negreşit. El este purtat spre biserică. Acolo este spălat de toate bolile lui întunecate şi se înfăşoară iarăşi în lumină. Dacă se păstrează aşa, el devine iarăşi „invizibil” pentru „cel rău” şi pentru lucrările lui.

Această curățire se face mai întâi la nivel de spirit. Gândurile, cuvintele şi gesturile din timpul slujbei sunt pline de lumină. Toate aceste energii provenite din cuvinte, gânduri, purtări nemuritoare, adică din lumină dumnezeiască, spală întunericul din spiritul bolnav al copilului, care eliberat din întunericul care-l acoperea, străluceşte din nou. Astfel, copilul părinților care nu prea erau duşi la biserică se curățeşte, adică i se iau „păcatele”. Aceleaşi iertări de păcate, deci aceleaşi spălări de energii întunecate, bolnave se produc şi la nivel de spirite nedesăvârşite în duh ale părinților şi ale tuturor celor ce vin la acel botez. Acest botez este totodată un motiv al lui Dumnezeu de a curăți familiile părinților, pe rude şi pe prieteni. Am observat că mulți oameni se reîntorc după un timp la vechile lor gânduri, cuvinte şi purtări întunecate şi defectuoase

care îi îmbolnăvesc din nou la nivel energetic interior (spirit, duh, suflet), la nivel de trup fizic şi la nivel auric. Prin această carte nu putem să nu tragem un semnal serios de alarmă şi să nu spunem pericolele şi bolile la care se expun oamenii care nu intră prea des în biserică. Aceştia devin focar de „infecție" pentru familie, copii, rudele şi semenii lor, deoarece întunericul se transmite de la un om la altul precum vocea, lumina, mişcarea corpului sau mirosurile prin aerul din lumea materială.

Prețul sau plata care se lasă pentru munca slujitorilor bisericii din lume este foarte importantă pentru familia copilului. Lumina din această plată este înmulțită de zeci de mii de ori de către slujitorii bisericii cereşti. Această lumină îi este necesară mai târziu copilului, deoarece cu ea se luminează inimile celor ce nu agreează copilul într-un moment sau altul al creşterii şi dezvoltării sale ulterioare. Prin această lumină, sfântul bisericii unde a fost botezat copilul întăreşte răbdarea mamei în slujirea neîncetată a copilului.

TIPURI DE SPIRITE BOTEZATE

În timpul a cincisprezece ani de studiu, am observat în detaliu principiul de funcționare a acestei taine dumnezeieşti care este botezul, la o largă gamă de spirite care vin pe poarta de intrare a lumii de îndreptare, a lumii şcoală a duhurilor lui Dumnezeu, şi anume:

- Spiritele foarte noi;
- Spiritele apostolice;
- Spiritele zeilor care se întorc la Dumnezeu şi care sunt la prima încarnare;

- Spiritele zeilor care au la activ mai multe încarnări;
- Spiritele fiilor şi fiicelor zeilor şi zeițelor;
- Spiritele copiilor lor;
- Spiritele îngerilor şi spiritele naturii ce se întorc la Dumnezeu;
- Spiritele fiilor şi fiicelor făcute de ființele îngereşti şi spirite ale naturii cu zei şi zeițele mai mari ori mai mici, ori cu fiii şi fiicele acelor zei şi zeițe;
- Spiritele înfiate, sau spirite născute din nou.

NAŞTEREA DIN NOU A SPIRITULUI SAU ÎNFIEREA SPIRITULUI DE CĂTRE DUMNEZEU

Naşterea din nou a spiritului sau înfierea spiritului de către Dumnezeu este un experiment cosmic care se întâmplă în fiecare zi în orice biserică creştină din fiecare oraş şi țară creştină. Acest fenomen energetic miraculos a început să funcționeze odată cu jertfa pe cruce a Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Această mântuire a tuturor păcatelor a fost regizată de către Dumnezeu. În acest sens Dumnezeu a creat de atunci încoace locuri sfinte numite biserici unde omul poate să îşi repare vehiculele prin care se exprimă, numite corpuri fizice. În aceste biserici care funcționează precum un „service auto” divin intră trupuri stricate şi ies trupuri reparate.

Trupurile care nu au fost stricate nu au nevoie de reparații, aşa că spiritele noi care acum vin pentru prima dată în lumea pământeană sunt pure. Spiritele zeilor care acum vin pentru prima oară la încarnare sunt „născute din nou” adică

primesc un alt înveliş energetic nou şi strălucitor în locul celui vechi şi stricat.

Toți fiii şi fiicele zeilor avute cu zeițele ori cu fiii şi fiicele lor, ori cu zeii şi zeițele, nu au spirit asemănător ca chip şi asemănare de Dumnezeu, deoarece ei sunt făcuți după chipul şi asemănarea părinților lor. Înainte de jertfa lui Hristos aceste ființe, duhuri nedesăvârşite, fără spirit, mureau definitiv pentru că ei nu mai existaseră altundeva înainte, pentru a putea să se desăvârşească acolo şi a se reîntoarce. Prin jertfa lui Hristos, Dumnezeu a înfiat aceste spirite pieritoare, incipiente şi le-a dat posibilitatea mântuirii, adică a întoarcerii lor în şcoala duhurilor lui Dumnezeu, în acelaşi fel ca părinții lor. Astfel prin botezul lor care se săvârşeşte în biserică, Dumnezeu le dăruieşte un nou vehicul spiritual asemănător părinților lor.

Acelaşi tip de înfiere se face şi la spiritele ce au ieşit din împreunarea zeilor şi zeițelor cu ființe angelice şi spirite ale naturii, precum şi cu fiii şi fiicele tuturor generațiilor ce s-au născut până azi.

Astfel, toate aceste categorii de spirite desăvârşite în trupul spirit dar nedesăvârşite în duh se află azi pe acest pământ, în această lume, care este lumea de îndreptare a şcolii duhurilor lui Dumnezeu. Cu toții, aici în planul material trebuie neapărat să ne ducem la biserică, pentru a ne asigura continuitatea în lungul şir de încarnări. Într-un cuvânt, trebuie să ne mântuim. Această mântuire înseamnă gândire, vorbă şi port nedistructive cu noi şi cu semenii. Când acestea devin distructive trebuie să conştientizăm ce ne-a cauzat defecțiunea şi să mergem în biserică pentru a ne remedia această defecțiune.

Numai în felul acesta ne putem reîntoarce în lumea şcoală a duhurilor lui Dumnezeu unde să ne continuăm

desăvârşirea noastră ca spirit în duh sau cum se mai spune, să devenim sine spirituală.

BOLILE DE SPIRIT

Se poate urmări comportamentul spiritelor care vin la naştere şi comportamentul familiei care le aduce şi le găzduieşte. Se pot stabili hărţi ale bolilor pe care un spirit le contractează în aceste situaţii. În acelaşi timp se pot stabili diagnostice şi ajutoare energetice pentru spiritele care, încă din burta mamei contractează boli de o natură sau alta.

HARTA BOLILOR SPIRITULUI

(vezi desen 10)

Există patru categorii de boli ale spiritului şi anume:

- boli de gând;
- boli de cuvânt;
- boli de purtare;
- boli de lumină.

Bolile respective pot fi contractate de spirit din trei mari direcţii şi anume:

- de la părinţi şi de la familiile acestora;
- de la semeni, prieteni şi familiile acestora;
- din cauza slabei comuniuni cu Dumnezeu a părinţilor.

Bolile de gând ale spiritului

Bolile de gând ale spiritului se prezintă sub formă de energii de gând întunecate, care ecranează puterea de gând a spiritului. Aceste energii acoperă atât spiritul în zona puterii de gând, cât şi legăturile dintre puterea de gând a spiritului cu puterea de gând a duhului. Aceste depuneri pe spirit şi pe legătura sa de gând cu duhul sunt corozive. Dacă nu sunt înlăturate prin energii luminoase, acestea afectează spiritul şi duhul. Tăieturile ce apar la nivel de gând, pe spirit, produc dureri ale spiritului şi pierderi de sânge luminos de gând a spiritului. După naştere, dacă se păstrează boala, noul născut poate avea deja afecțiuni în zona capului, în special a creierului.

Bolile de cuvânt ale spiritului

Bolile de cuvânt ale spiritului se prezintă ca energii întunecate ce corodează spiritul în zona puterii de cuvânt şi a legăturilor acestuia cu puterea de cuvânt a duhului. Dacă nu sunt înlăturate energetic, aceste energii corozive produc crăpături, tăieturi atât pe spirit cât şi pe legăturile lui cu duhul. Apar dureri şi boli de cuvânt datorate scurgerii sângelui de cuvânt a spiritului. La naştere copilul poate avea deja afecțiuni sau dezechilibre de vorbire, auz sau miros. Ele pot apărea la naştere sau la un timp mai scurt sau mai lung de la naştere.

Bolile de purtare ale spiritului

Bolile de purtare ale spiritului se prezintă ca energii întunecate la nivel de putere de purtare a spiritului cât şi la nivel

de legături dintre puterea de purtare a spiritului şi puterea de purtare a duhului. Dacă nu se iau măsuri de vindecare energetică, pot apare dureri ale spiritului provocate de pierderea sângelui de purtare al spiritului prin tăieturile ce apar în urma acţiunii corozive a energiilor întunecate. La naştere copilul este deja bolnav sau suferă mutaţii la anumite organe de la umeri în jos. Există cazuri când aceste boli nu răbufnesc în trupul fizic imediat, ci după un timp mai mare sau mai mic.

Bolile de lumină ale spiritului

Bolile de lumină ale spiritului sunt cele mai grave boli. Acestea sunt cumulul celorlalte boli în forme mai grave. Bolile de lumină ale spiritului se percep ca energii întunecate, foarte corozive la nivel de putere de lumină a spiritului. Aceste energii corozive afectează şi legăturile dintre puterea de lumină a spiritului cu puterea de lumină a duhului. Acţiunea corozivă a energiilor întunecate formează tăieturi la nivelul tuturor puterilor spiritului cât şi la nivelul tuturor legăturilor de puteri ale spiritului cu duhul. (vezi desen 9). Dacă nu se iau măsuri de vindecare energetică, atunci se ajunge la incapacitatea spiritului de a se mai naşte în trup fizic. Există cazuri când spiritul reuşeşte să se nască în trupul fizic, dar îşi încetează activitatea în viaţă datorită pierderii continue de sânge de lumină. Sunt de asemenea forme mai uşoare de boli de lumină care răbufnesc în corpul fizic sub forma unor boli de sânge ale copilului. Aceste transmutări ale bolilor spiritului pot apare în corpul fizic la naştere, imediat după aceea sau într-o perioadă de timp cuprinsă între 1 an şi 60 ani.

NAŞTEREA SPIRITULUI ÎN BURTA MAMEI

Spiritul omului este desăvârşit. El nu-şi poate face lui sau mamei nimic rău, pentru că puterile sale de gând, cuvânt şi purtare sunt pline de lumină, adică de viață veşnică. Atunci când vine la naştere, spiritul îşi desface duhul în energii diferite (de gând, cuvânt, purtare şi lumină) pe care le atrage după el. Spiritul intră pe poarta de intrare, în lumea de îndreptare (lumea materială). Această poartă de intrare este aşezată în fața bisericii din parohia unde urmează să locuiască acest copil. Ajuns în burta mamei, spiritul îşi reface corpul duh şi se îmbracă cu el. În prima lună, spiritul se leagă de familie prin cele patru puteri ale duhului. În a doua lună se leagă de semenii lui, iar în a treia lună îşi creează legăturile celor patru puteri cu Dumnezeu. Putem afirma deci că după trei luni, spiritul se stabilizează prin duh, cu duhurile familiei,a semenilor, a lumii animale şi vegetale, cu cele cinci elemente şi cu Dumnezeu duh. Dacă în aceste trei luni spiritul suferă atacuri de gând, cuvânt şi purtare din partea familiei lui pământene, din partea semenilor sau din partea zeilor, spiritul nu se leagă de duh în condiții ideale, iar comportamentul lui ideal prin duh se va reduce până spre minim. În afară de aceste influențe directe, energetice, putem vorbi şi de influențele pe care le suferă spiritul în burta mamei şi care sunt transmise, moştenite direct de la tată şi de la mamă, prin contact sexual. Contactul sexual între părinți se stabileşte la toate nivelele energetice. Astfel, în momentul procreării părinții au nu numai un contact strict fizic, dar şi prin spirit, duh, suflet şi aură. Astfel prin energiile de gând, cuvânt, purtare şi lumină cât şi prin emisiile sexuale ale trupului fizic al părințior se

crează viitorul vehicol fizic pentru spiritul care vine la naştere. Se poate vorbi în acest caz despre o alcătuire din două esenţe (a mamei şi a tatălui) a corpului fizic al copilului. Există pericolul formării unui vehicol de proastă calitate în cazurile în care părinţii prezintă boli energetice de spirit, duh, suflet, corp fizic şi aură. Exită de asemenea un pericol uriaş ca trupul fizic în care se naşte un spirit să fie de joasă rezonanţă. Este vorba de cazurile în care părinţii au mai avut contacte sexuale şi cu alţi parteneri înainte de a procrea. În acest caz toate bolile întunecate ale acelor parteneri au ajuns în structurile lor, dar au fost transmise şi micuţului. Iată deci că există pericole ascunse care pot influenţa copiii noştri într-un mod dezastruos încă dinainte de a-i aduce pe lume. Prin neglijarea unor reguli de igienă energetică, aducem pe lume fiinţe deja defecte, bolnave şi cu care nu te poţi înţelege. Acestea cad uşor sub influenţa nefastă a zeilor, iar familiile lor şi lumea însăşi devine un veritabil iad.

CUVÂNT DE ÎNCHEIERE

Există în fiecare oraş din ţara noastră multe şi minunate biserici. În aceste biserici se întâmplă în fiecare clipă minunile lui Dumnezeu. Toate bisericile sunt mărețe prin puterea şi tăria preoților şi slujitorilor ei văzuți şi nevăzuți. Pe când locuiam în Craiova şi studiam diferite fenomene energetice, am fost mişcat de căldura şi iubirea unui glas, ce răzbătea dintr-o biserică albă. Intrând, am văzut pe Sfântul Nicolae în timpul slujbei sale cereşti şi pământeşti. M-am gândit că nimic nu este întâmplător, lucru pe care îl ştiam mai demult. Mai mult chiar, înainte de a termina această carte mi s-a dat acatistul Sfântului Nicolae, pe care îl mai studiasem demult în urmă cu ceva ani.

Când am ajuns în Botoşani, am continuat studiul fenomenelor energetice care au loc între oameni. Am fost mişcat de măreția unei biserici de aici, de puterea şi de tăria care se naşte în timpul slujbelor. Preotul paroh de la această biserică este un spirit apostolic, iar duhul său este puternic în tărie şi lumină. De departe încă, se vede ca un bulgăre din energii curate de gând, cuvânt, purtare şi lumină. Jur împrejurul acestei ființe se creează curcubee de lumină pentru că Dumnezeu este puternic în el. Vorba lui este blajină iar răbdarea lui produce instantaneu vindecări de toate nuanțele posibile care trec neobservate, nu sunt prețuite şi nici păstrate. Pentru noi locul constituie un spațiu de încărcare şi de reflecție totodată, privind la lucru pe acest apostol al oilor lui Dumnezeu, ascuns şi neştiut de nimeni, ca lumină.

DIN CICLUL „OMUL ŞI ARTA DE A LUMINA”

La această editură în curs de apariție:

1) Ce este duhul?

Din cuprins:

- alcătuirea duhului
- puterile dumnezeieşti ale duhului
- istoria lumii duhurilor
- cădere şi războaie în lumile duhurilor
- duhuri bune
- duhuri mijlocii
- îngeri şi spirite ale naturii
- zeii şi zeițele, fiii şi fiicele lor
- naşterea din nou

2) Ce este sufletul?

Din cuprins:

- istoria sufletelor
- alcătuirea sufletului
- puterile dumnezeieşti ale sufletului
- naşterea din nou a sufletului
- zei şi zeițe
- război în lumea sufletelor
- Adam şi Eva, ultimii zei
- fiii şi fiicele zeului Adam şi zeiței Eva
- botezul sufletului
- bolile sufletului

3) Trupul şi aura umană

Din cuprins:

- istoria trupurilor
- istoria aurei
- naşterea din nou, trupească şi aurică
- bolile de trup
- bolile de aură
- alcătuirea aurică
- principiul de funcționare auric

4) Arta de a lumina

Din cuprins:

- ştiințe de vindecare
- boli de gând
- boli de sunet (cuvânt)
- boli de purtare
- boli de lumină
- terapii de autovindecare a bolilor:
    - de spirit
    - de duh
    - de suflet
    - de trup
    - de aură
- harta bolilor de trup, de cuvânt, de purtare